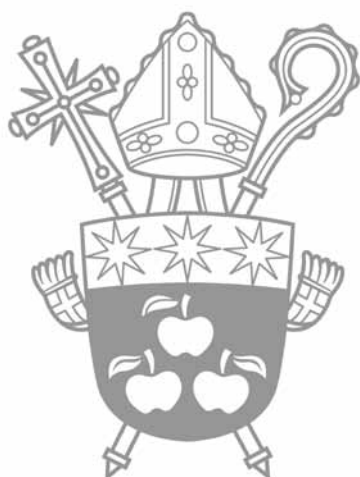

Madona treboňská

NIC BEZ MARIE

Maria, bez tebe není **spásy**, neboť tys nám dala Spasitele.

Maria, bez tebe není **života**, protože Ježíš, kterého máme od tebe, je jediným životem všeho.

Maria, bez tebe není **víry**, neboť tys nám dala Slovo Boží.

Maria, bez tebe není **naděje**, neboť jsme tak Bohu odcizeni, že neumíme prosit a přijímat.

Maria, bez tebe není **lásky**, neboť mezi námi vládne nenávisť a sobectví.

Maria, bez tebe není **pokoje a míru**, neboť

jen ty můžeš upokojit Boží spravedlnost.

Maria, bez tebe není **čistoty a mravnosti**, neboť jen ty jsi jejím prvním vzorem všem ženám.

Maria, nic se neděje bez tebe, **při všem jsi ty.**

Maria, ani **pokoj** naší země není bez tebe, pro tebe se Bůh smiluje, abychom ti mohli za něj vděčit.

Maria, neopouštěj nás!

Maria, obrať nás k Ježíši a tím jedině k záchraně. Amen.

*Z myšlenek otce Jana Evangelisty Urbana
(20. 2. 1901-7. 1. 1991)*

Dětská diecézní pouť 2014

Článek o Dětské diecézní pouti najdete uvnitř čísla na str. 4.

OBSAH

Dětská diecézní pouť	4
Návštěva jáhna ze Srí Lanky v Klokotech	5
Pozvánka na adventní TAMMÍM 2014	5
Sv. Jan M. Vianney a jeho odkaz	6
Pouť věřících ze Sušicka za ostatky sv. Jana M. Vianneye	6
Ostatky sv. J. M. Vianneye na Klokotech	7
Blatenské jubileum	8
Naše aktuální pomoc misím	8
Dotek na strunu srdce	9
Zážitky z misijního dne v Chocni	9
Noc na Andělíčku, noc s Anděly	10
Komunitní centrum Máj se poprvé otevřelo obyvatelům sídliště	10
Cesta kolem světa 2014	11
Dudácká mše svatá	11

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Charita oslavila svátek Cenami charity	12
Sušiči pěšky a pocta O. Havlové	12
DCH ČB má nového prezidenta	12
Oslava Dne charity v Milevsku	13
OCH Písek děkuje Jč. kraji	13
Poradna pro cizince a migranty otvírá kurz češtiny pro cizince	13
Poradna Eva nabízí pomoc potřebným	14
Týden Charity	14
Otevření Nizkoprah. zařízení v Milevsku	14

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Národní pouť rodin 2014	15
Mimořádný synod o rodině	15
Rodina jako dar a poslání	16
DCR připravuje	16

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Nový kurz pro animátory	17
Večer mladých na Lomečku	17
Christ-life v Kovářově	17
Rozhovor se Standou Štanglem	18

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Šumavské kostelíky IV.	19
Karmelitánské nakladatelství	20
Personalia	21
Radio Proglas	22
Nakladatelství Paulinky	22

Příští číslo
vyjde 18. 11. 2014.
Uzávěrka je 7. 11. 2014.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Poštovní adresa:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá Mons. Adolf Pintíř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 16 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Taizé – Praha

Poutníci, kteří se letos zúčastnili Národní svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi, se po ranních mlhách dočkali při bohoslužbě na náměstí teplých slunečních paprsků. Celá slavnost za účasti našich biskupů, členů vlády a věřících proběhla důstojně, připomněl se význam a osobnost sv. Václava a jeho výzva do dnešních dnů.

V závěru Mons. Jan Graubner vyzval k přečtení pozdravného dopisu nepřítomného prezidenta a po něm dostal slovo bratr Wojtek z komunity Taizé. Oznámil nám, že je nyní v Praze již první skupina bratří i mladých pomocníků z této komunity, kteří připravují **Evropské setkání mladých, které se bude konat po Vánocích od 29. 12. 2014 do 2. 1. 2015**. Tato setkání se konají každým rokem vždy v nějaké evropské metropoli a účastní se jich zhruba 20 000 mladých lidí z celé Evropy.

V Praze se setkání konalo již v roce 1990, rok po pádu komunistické totality. Bratr Roger, zakladatel komunity, navštívil v minulosti naši zemi a vážil si těch, kdo nesli a předávali svou víru i v těžkých podmínkách.

Nyní se konají přípravy na toto setkání, bratři navštěvují farnosti i školy a vyzývají lidi k otevření svých domovů a pohostinnosti, protože všechny mladé poutníky je třeba někde ubytovat. Navázání přátelských vztahů důvěry pomůže budovat pokojnou Evropu.

Bratři z Taizé mají centrum pro přípravu setkání v tzv. „Kafkově domě“ poblíž Staroměstského náměstí v Praze (nám. F. Kafky 3), které je otevřené všem zájemcům.

Je možné se účastnit pravidelných modliteb:

- každé pondělí v 19.15 hod. v kostele sv. Josefa (nám. Republiky),
- každou středu ve 12.15 hod. v evangelickém kostele u Martina ve zdi,
- od úterý do soboty ve 12.15 hod. v Kafkově domě.

Bratři s radostí uvítají **pozvání do modlitebního společenství nebo do vaší farnosti**, nabízejí představení akce v krátkém videu, besedu ve škole apod.

Přestože se hlavní část programu evropského setkání bude konat v halách na výstavišti v Praze-Letňanech, přípravy a pozvání budou probíhat i v jiných městech.

Informace o setkání jsou na www.taizepraha.cz

Evropská setkání se konají od roku 1978 vždy v některém velkém městě našeho kontinentu. Na konci minulého roku se toto setkání konalo ve Štrasburku, v roce 2012 v Římě a o rok dříve v Berlíně. Mezi dalšími městy, která evropská setkání hostila, jsou Londýn, Paříž, Brusel, Varšava, Vídeň, Budapešť, Barcelona, Ženeva nebo Lisabon. V roce 1990 přijelo 80 tisíc mladých lidí do Prahy.

Kriste Ježíši, shromažďuješ nás ve svém jménu. V předvečer dne, kdy jsi obětoval svůj život, ses modlil: „Otče, ať jsou všichni jedno v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.“ Naše společenství má svůj původ v tobě a vede nás, abychom při všem počítali se svými sestrami a bratry. Udělej z nás a ze všech, kdo v tebe věří, svědky jednoty a nositele smíření až na konec země.
(Modlitba společenství Taizé)

Setkání pomocníků v pastoraci

Milí varhaníci, sbormistři, kostelníci, akolyté, lektoři a ostatní pomocníci ve farnostech! I letos v Českých Budějovicích proběhne setkání pomocníků v pastoraci. Bude zahájeno **v sobotu 15. 11. 2014** v 9.30 mši sv. v katedrále sv. Mikuláše. Po mši sv. si budeme vyměňovat své zkušenosti a sdílet radosti i bolesti naší služby. Těším se na setkání s vámi.

Mons. Adolf Pintíř, administrátor diecéze

Dětská diecézní pouť 2014

V sobotu 4. října se jedno z historických jihočeských měst probudilo jako mnoho jiných do obyčejného zamlženého a zataženého rána, ale během dne se proměňovalo. Mohli jste v něm vidět středověké rytíře, františkány, chlapce z doby Bedřicha Smetany, Bílou paní, dvorní dámy a zámecké kuchařky. A také mnoho dětí s doprovodem dospělých a odpoledne dokonce i sluníčko, které na mnoha tvářích jistě také vyloudilo úsměvy. A o jakémže městě je řeč? No přeci o Jindřichově Hradci.

Toto krásné město totiž hostilo v první říjnovou sobotu hned několik akcí. Na rybníku Vajgar se konal veslařský závod Chalupa cup. Určitě si však říkáte, že všechny ty historické postavy v Hradci nebyly kvůli veslařům. Přišly, aby udělaly radost asi 600 dětem a 150 dospělým (katechetkám, kněžím, maminkám, babičkám aj.), kteří přijeli z celé diecéze na Dětskou diecézní pouť.

Tématem pouti byl sv. František z Assisi, který měl v ten den svátek. Začínali jsme v 10.30 mši sv. v kostele Nanebevzetí Panny Marie, kterou celebroidl biskup Pavel Posád a hudebně doprovázela rodina Hejdova. Otec biskup stručně shrnul život sv. Františka a upozornil na jeho lásku k Ježíši a k lidem. Po mši svaté jsme na nádvoří zámku shlédli pohádku O Šípkové Růžence, při níž nás Víta Marčík vybízel k radosti a k odpuštění, protože když jsme plni záští, nemůžeme mít radost. Po pohádce jsme se ve skupinách rozešli na čtyři stanoviště.

Náš jindřichohradecký vikariát spolu s tábořským se vydal do městského parku, kde měli hradečtí skauti na dětském hřišti připraveno sportovní stanoviště. Děti si mohly zaskákat v pytlicích, přetahovat se lanem, zázvodit ve dvojicích v několika hrách apod. Ty, které nechtěly pobíhat, si mohly v indiánském týpí odpočinout, kreslit zvířátka nebo zpívat křesťanské písničky.

Hned vedle bylo pro návštěvníky přichystáno ekologické stanoviště. Na několika malých stanovištích děti nejdříve v různých luštvkách, rébusech apod. vyluštily vodní zvířátko a pak se o něm něco dozvěděly. V Muzeu jsme si mohli prohlédnout Krýzovy jesličky, největší pohyblivý

vý betlém na světě. Na zámku v Černé kuchyni na nás čekalo sladké překvapení v podobě sladké kaše, kterou nám se svými pomocnicemi dávala Bílá paní. Její složení bylo rozhodně jiné, než v době, kdy paní Perchta z Rožmberka žila. Kaše se tenkrát vařila z piva, mouky, oleje a sladila se medem.

Na závěr děti dostaly v kostele Nanebevzetí Panny Marie požehnání a dárek. V obálce s pečeti jindřichohradeckého proboštství byl přichystán náramek s heslem sv. Františka „Pax et bonum“ (Pokoj a dobro), obrázek sv. Františka a lízátko s logem města Jindřichův Hradec.

Na otázku „Co se ti nejvíce líbilo“, děti odpovídaly podobně – jesličky, kaše, pohádka...

Takže pouť byla velice vydařená, poutníci se šťastně dostali domů a hlavní organizátoři a pomocníci z hostitelského města mohli večer pokojně usínat.

Chci jménem všech poděkovat Diecéznímu katechetickému středisku - Martině Fürstové a Olze Švecové, také Bohunce Ettlerové za to, že nesly na sobě hlavní tíhu organizace pouti. Dále vikáři P. Valáškoví, otci Špiřkoví a jáhnu Zbuckému, duchovním v Jindřichově Hradci. Poděkování patří otci biskupovi Posádovi za jeho milá slova, Mons. Pintířovi za jeho podporu pouti a všem kněžím, jáhnům a ministrantům, kteří sloužili při mši sv. Sluší se poděkovat zástupcům Města Jindřichův Hradec v čele se starostou Ing. Stanislavem Mrvkou a všem organizacím a jednotlivcům z města (rodině Hejdových, skautům, maminkám ze sdružení Hyppolit, Muzeu Jindřichohradecka, zámku, Městské policii aj.), kteří se na pouti podíleli. Pánovo požehnání ať spočine na všech organizátorech, pomocnících i účastnících, a za rok na viděnou v jiném vikariátu. *Iva Hojková*

Návštěva oblátského jáhna ze Srí Lanky v Klokotech

Téměř dvacet dní strávil v oblátských farnostech a intenzivní týden na dětském táboře v Klokotech jáhen Dhanushka Fernando, OMI.

Můžeš nám povědět o své životní cestě, proč chceš být knězem a proč právě oblátem?

Zpočátku jsem vůbec neměl v úmyslu stát se knězem. Byla to moje máma, kdo chtěl, abych se stal knězem. Před čtrnácti lety prostě trvala na tom, že mám zkoušet vstoupit do semináře a vyzkoušet to. A proč oblát? No řekl bych, že v mé vlastní farnosti je obtížná situace v tom smyslu, že kněžím je vyhrožováno. Ta hrozba přichází od buddhistických fundamentalistů a je to hrozba pro křesťanství a katolicismus. Protože buddhisté se tlačí do popředí, v rozhodujících pozicích jsou buddhisté, například podle ústavy prezident může být pouze buddhista. Je nutné, aby v naší farnosti byl kněz statečný, aby vůbec mohl existovat.

Můžeš nám popsat situaci ve tvé rodné zemi, jaké jsou její starosti a radosti?

Pokud budu mluvit obecně o situaci na Srí Lance, tak jsme měli dvacet let občanské války mezi teroristickými skupinami a vládou. Ta skončila v roce 2009, ale následky a dopad války jsou viditelné. Někteří lidé nejsou usazeni, jiní trpí traumatem, další skutečně ještě hledají své příbuzné, kteří se za války ztratili a obzvláště obláti se o ně starají. Zaměřují se na to, aby těmto lidem pomohli. Máme kněze právníky, kteří mohou profesionálně i po legislativní stránce situaci vyřešit.

Jaké činnosti se obláti na Srí Lance především věnují?

Nejdříve to jsou činnosti základní a potom aktuální. Válečná situace patří k těm aktuálním. Kromě toho máme kazatele, což je skupina kněží, kteří jsou speciálně vyškoleni pro kázání, sídlí v jednom místě, které se nazývá Na-

zaret, a odtud jsou vysíláni do různých oblastí země na misie. Když jsou vysláni, je to na měsíc, a navštěvují každou rodinu - mluví s nimi a řeší jejich problémy. To je jedna z misí, kterou děláme. Kromě toho máme Mír a spravedlnost, která reaguje na dnešní poválečnou situaci. Protože jsme momentálně bez prezidenta, děje se z pozice moci mnoho nespravedlností. Naši kněží se zabývají i právními záležitostmi, které se týkají důstojných podmínek práce a lidské důstojnosti. Pak je tu Youth ministry (služba mládeži), což je skupina kněží, kteří jsou zodpovědní za mládež, vzdělání a zahrnutí do církevních aktivit.

A pak máme dětské aktivity, což je na Srí Lance hodně populární, co se týká oblátů. Dále máme Hospital ministry, to je služba v nemocnicích, staráme se i o vězně a máme psychology, právníky. Provozujeme sirotčince. Tam, kde je to obtížné, tam se angažují obláti.

Jak moc jsou věřící na Srí Lance a v Evropě rozdílní a co naopak mají společného?

V Evropě sotva kdy vidím lidi, jak chodí do kostela. V porovnání s tím jsou kostely na Srí Lance stále plné, takže jedna z mých otázek byla, proč lidé tady nechodí do kostela. A když přijdou, jsou to starší lidé. Měl jsem možnost mluvit s lidmi, kteří do kostela chodí, a ti, kteří chodí, skutečně podávají svědectví: to, proč sem chodí, má důvod. Není to jenom, že prostě chodí do kostela. Jsou svědky. V mé zemi, v některých částech, je mnoho lidí zapálených pro víru, takže chodí do kostela třeba míle a míle. A u mládeže je stále otázka proč.

Pro mě je to výzva a smekám před těmi, kteří mají víru a stále se jí drží a mají zkušenost víry. A jejich živá zkušenost a ne vyprávění bude skutečným svědectvím pro ty, kteří nejsou věřící. Při dnešní sekularizaci a globalizaci, ta otázka je pořád proč.

M. Frejlichová, P. Péterová, HK

Pozvánka na adventní TAMMÍM 2014

Arcibiskupský seminář v Praze pořádá rok co rok duchovní obnovu pro mladé muže (15-30 let), která nese název TAMMÍM. Toto hebrejské slovo můžeme do češtiny přeložit ve významu bezúhonný, totální, naprostý, dokonalý. Snaha být TAMMÍM pro Hospodina by měla být úkolem pro každého křesťana. A k tomu se snažíme přispět i my skrze toto setkání.

Pro účastníky je TAMMÍM jedinečnou příležitostí, kdy mohou opustit každodenní ruch, vypnout mobily, zaklapnout notebooky a ponořit se do modlitby, ticha a naslouchání v klauzuru kněžského semináře. V programu bude také prostor pro společné rozhovory o hledání a prožívání víry jak mezi sebou, tak i s bohoslovci a představenými semináře. Jeho součástí jsou i různé workshopy, sport, společenské hry, zajímaví hosté... Vytváříme tak prostor i pro hledání životní cesty a prohloubení osobního vztahu s Bohem, nabízí se možnost duchovního rozhovoru a svátosti smíření. Je to také velká příležitost poznat nové věřící kamarády a přátele.

Tématem adventního TAMMÍMU je synovství. Toto téma bezprostředně souvisí s naléhavou výzvou papeže Františka k vytrvalé modlitbě za rodiny. Nabízený čas duchovního víkendu bude tedy také prostorem pro intenzivní modlitbu za naše rodiny a jejich obnovu.

S radostí zveme na letošní adventní TAMMÍM, který se uskuteční ve dnech 28.-30. listopadu 2014.

BLÍŽŠÍ INFORMACE:

Místo: Arcibiskupský seminář, Thákuřova 3, Praha 6, Metro A - stanice Dejvická

Termín: příjezd v pátek 28. 11. 2014 (od 15.30 do 17.20 hodin) odjezd v neděli 30. 11. 2014 (po 13. hodině)

Informace a přihlášky: www.arcs.cuni.cz,
(Uzávěrka přihlášek je v pondělí 24. listopadu 2014 ve 23.59 hod.)

Téma: Synovství

Cena: Na pokrytí nákladů se můžete podílet formou dobrovolného příspěvku. I když nemůžete z finančních důvodů přispět, přijďte – peníze by pro nikoho neměly být překážkou k účasti.

SV. JAN MARIA VIANNEY A JEHO STÁLE ŽIVÝ ODKAZ

Letošní rok 2014 byl v královéhradecké diecézi vyhlášen Rokem povolání. K této příležitosti se biskup Mons. Jan Vokál rozhodl pozvat do České republiky kněze z Arsu, kteří by připutovali s ostatky sv. Jana M. Vianneye, označovaného také jako „faráře Arského“. Možnost uctít ostatky tohoto svěťce nabídl i ostatním diecízím, takže už na jaře byl domluven termín, kdy ostatky připutují do českobudějovické diecéze. Jednalo se o úterý 16. září, kdy se v Českých Budějovicích konal také tzv. kněžský den - pravidelně čtvrtletní setkání kněží z celé diecéze. V úterý ráno se tedy shromáždilo cca 70 kněží a několik desítek věřících v klášterním kostele Obětování Panny Marie, aby očekávali příjezd ostatků, které v pondělí mohli uctít věřící v Plzni. S asi půlhodinovým zpožděním dorazilo auto s dvěma francouzskými kněžími - P. Frédéricem Vollaudem a P. Rolandem Varinem, dvěma tlumočnicemi a řidičem. Kněží průvodem vnesli relikviář do kostela a začala mše sv., jejímž hlavním celebrantem byl emeritní biskup Mons. Jiří Paďour.

Pouť věřících ze Sušicka za ostatky sv. Jana M. Vianneye

16. září, na svátek mojím maminky, jsme se ze Sušice vydali do Českých Budějovic za milovaným farářem Arským. Když píšu „milovaným“, není to klišé. V době totality se mi dostala do rukou útlá knížka s jeho životopisem a už tenkrát jsem si ho zamilovala pro jeho skromnost, pokoru a lásku k lidem. Když jsem později četla jeho kázání, ten pocit se jen prohloubil. To, že je patronem kněží a že si u něj můžeme vyprošovat dobré kněze, kteří dnes v mnoha farnostech tolik chybí, mi ho činí jen ještě bližším.

V sedm hodin ráno jsme se shromáždili v Sušici u kostela sv. Václava. Bylo nás pomalu víc, než se do autobusu vešlo. Nejen ze Sušice, ale i z okolních vesnic a městeček, a také všichni sušičtí kněží. V Horaždovicích jsme pak přibírali ještě další. Cesta do Budějovic rychle ubíhala a jako všechny pouť, které vede o. Tomas, nebyla jen zájezdem s povídáním o ničem, ale opravdovou poutí s modlitbami a zpěvem. Tentokrát to byl růženec za nová kněžská povolání.

V devět hodin jsme dorazili do Budějovic a pospíchali do kostela Obětování Panny Marie, kde měla být napřed chvilka ztišení a modliteb u relikvie a posléze mše sv. koncelebrovaná většinou kněží diecéze, protože se zároveň slavil kněžský den. K tiché modlitbě nakonec nedošlo, protože cesta z Plzně do Budějovic byla tak přetížena provozem, že relikvie a její průvodci dorazili až těsně přede mší svatou.

Těžko popsat pocity, které vzbudil první pohled na tento ostatek. O to hlubší a niternější, že se jednalo o srdce Jana Maria Vianneye, které za svého života vydalo tolik lásky, které každým svým úderem pracovalo pro spásu světců svěřených duší. Relikviář ve tvaru prosté, dřevěné, ze všech stran prosklené skříňky, a uvnitř srdce jako černý lístek spočívající na mosazném terčíku. Dojemná skromnost relikvie odpovídala skromnosti Janova života. A přesto na mě to srdce působilo jako lucerna, která se nestaví pod kbelec, ale do výšky, aby svítila na cestu. Nebo možná spíš jako maják, který vede loď rozbouřeným mořem do bezpečného přístavu.

Mše, která následovala a kterou jako hlavní celebrant sloužil náš emeritní biskup, byla plná významu a hmatatelné přítomnosti faráře z Arsu. Kázání pana biskupa bylo, alespoň podle mého mínění, jedno z nejlepších, které jsem od něj slyšela. A pohled na kostel naplněný množstvím kněží i věřících byl pohledem plným naděje do budoucna i pohledem povzbuzujícím vroucnost modlitby. Po mši sv. byla pouť pro sušické poutníky zpestřena návštěvou budějovického Budvaru, které jsem se sice neúčastnila, ale byla prý velmi zajímavá. Po dvanácté hodině jsme se sešli v kostele Panny Marie Růžencové - u petrinů, což je naše pravidelné útočiště při poutích do Budějovic. Po modlitbě růžence a Anděl Páně jsme volným krokem prošli přes náměstí do katedrály. Viděla jsem ji poprvé od její velké opravy a moc se mi líbilo, že získala důstojnost a velkorysost biskupského svatostánku, i to, jak šťastně se podařilo skloubit staré s novým.

Ve dvě hodiny přivezl pan administrátor s panem biskupem a francouzskými průvodci relikvie do katedrály k uctění veřejností. Následovala překládaná přednáška a meditace francouzských bratří, která na mne hluboce zapůsobila svou vroucností a prostotou. Když jsem se po jejím skončení šla relikvii poklonit, nebylo těžké prosit se vší důvěrou ve vyslyšení, aby nám sv. Jan Maria vyprosil dostatek dobrých kněží. A zároveň jsem v hloubi srdce věděla, že tak jako tohoto svěťce víře a lásky učila jeho matka, tak dostatek dobrých kněží záleží i na dostatku dobrých křesťanských rodin, z nichž by vyrůstali. A to je asi také naše práce a úkol...

Škoda, že jsme nemohli zůstat i na mši v katedrále, ale kvůli P. Tomasovi, který ten den ještě musel odsloužit mši svatou v Sušici, jsme se museli rozloučit. Modlitbou Korunky milosrdenství a závěrečným požehnáním jsme uzavřeli den, na nějž budeme ještě dlouho vzpomínat. Díky Bohu za něj.

Helena Pekárková

Po mši sv. následovala katecheze francouzských kněží (s překladem) a příležitost k soukromé modlitbě a uctění ostatků.

Od 14 hod. byl připravený program pro širokou veřejnost v katedrále sv. Mikuláše. Oba biskupové, administrátor diecéze, kněží i věřící shromáždili před katedrálou, aby uctili příjezd relikviáře. Plná katedrála si vyslechla katechezi francouzských kněží, věřící mohli osobně uctít ostatky nebo využít možnosti přijmout svátost smíření, na kterou sv. Jan Maria Vianney kladl velký důraz.

V 16 hod. následovala mše sv. na poděkování za putování ostatků do naší diecéze a skupina v doprovodu pomocného biskupa Mons. Pavla Posáda odjela na Klokoty u Tábora, kde byla druhá zastávka na pouti naší diecézy.

Po duchovním programu a noční adoraci se ostatky vydaly na pouť do další, tentokrát litoměřické diecéze.

Ostatky sv. Jana Maria Vianneye na Klokotech

V úterý 16. září byl poctěn poutní kostel Klokoty návštěvou vzácného kněze sv. Jana Maria Vianneye, jehož ostatky (srdce) jsme mohli uctít při celonoční adoraci.

Tomuto poutnímu místu byla přiznána výsada, že po uctění sv. J. M. Vianneye v Českých Budějovicích se i Klokoty mohly poklonit tomuto velkému faráři z Arsu, nazývanému farář světa. Ostatky provázeli po významných místech v republice francouzští kněží.

Klokotské slavnosti se zúčastnili i poutníci z Pelhřimova, Kamenice nad Lipou a z celého Táborska; mši sv. provázenou chrámovým sborem celebroval světící biskup českobudějovický Mons. Pavel Posád. Zdůraznil, že v diecézi byl přítomností P. Vianneye obohacen předem plánovaný kněžský den.

V r. 2005 putovalo poprvé srdce P. Vianneye do Říma do papežské kaple a od té doby navštěvuje evropské svatostánky. V působivém proslovu vyzvedl biskup Mons. Posád myšlenky sv. Jana Vianneye, z nichž zdůraznil hlavní povinnost člověka: modlit se a milovat - „čas věnovaný modlitbě nebude nikdy chybět“.

Součástí poutě bylo i osobní svědectví o sv. J. M. Vianneyi tlumočené z francouzštiny, rovněž uctění ostatků a promítání filmu o jeho životě. Zvláště působivé bylo toto opětovné setkání s P. Vianneyem pro klokotské poutníky, kteří postáli u proskleného katafalku tohoto světce v Arsu v r. 2003 při farní pouti.

Jeden krátký příběh ze života: Když hledal P. Vianney cestu v močálovité krajině do svého působiště v Arsu, byl vděčen náhodnému chlapci za pomoc: „*Tys mi ukázal cestu do Arsu, já ti ukážu cestu do nebe.*“ Během svého života obdařil tímto slibem celé zástupy lidí.

MVDr. Rytíř

V dubnu uplynuly čtyři roky od pouti ke hrobu sv. Jana N. Neumanna, prachatického rodáka a biskupa ve Filadelfii.

Během prázdninového putování jsem se letos s dcerou opět podívala „za oceán“ a zavítala i do slovenské farnosti sv. Jana Nepomuckého v srdci Manhattanu v New Yorku. Je milé vědět

o přátelích tolik kilometrů od domova.

Nedělní bohoslužba a po ní rozhovor u kávy a zákusku s farníky byl opravdu pohlažením na naší dlouhé pouti. Vyřizují vřelé pozdravení všem spolupoutníkům, kteří zde právě před čtyřmi lety našli zázemí po výbuchu sopky na Islandu.

Lenka Hanžlová

Blatenské jubileum

Staré kostely nejsou v jižních Čechách výjimkou, naopak, naprostá většina zdejších chrámů je doopravdy vzácná, a tím i památková. Není divu, že je tak veřejnost vnímá – jsou to pro obyčejného člověka především kulturní památky, ve kterých vládne duch minulosti, nikoliv současnosti.

Když jsem nastoupil do blatenské farnosti a zjistil, že se blíží krásné „kulaté narozeniny“ kostela, tedy pětisté výročí jeho posvěcení, hned jsem začal přemýšlet o tom, jak bychom to měli oslavit. Pětisté výročí je přece... pouze jednou za pět set let, vidíte?

První myšlenka byla oprava zanedbané svatyně, ale to není tak jednoduché, natož rychlé. Proto další nápad byl: připravme se my! Přeci jen se na výročí chystá nejenom oslavenec, nýbrž i hosté. Host se zpravidla připravuje delší dobu – kupuje si nové oblečení, pak drží dietu, aby se do něho vešel, objednává termín ostříhání, myslí na dárek, který by mohl věnovat, domlouvá se s ostatními, čím by mohli oslavence překvapit...

Proto jsme v Blatné vyhlásili „Jubilejní rok“. Nejprve pro farníky, a to už na začátku září, pak pro ostatní v rámci městských svatová-

Více na www.blatna.farnost.cz

lavských oslav. Tím pádem se nesoustředíme na minulost, ale právě na současnost, na život církve, farnosti.

Nemám rád nafouklá, ale prázdná slova, proto náš rok přípravy je skutečně plný – zvláštní modlitby či bohoslužby, pěší pouť, cyklovýlet, koncerty, soutěže... Každý měsíc má své téma, jež spolu s farníky „probíráme“ zejména během nedělních mší. Středoškoláci zpracovali prezentaci a upoutávku do kina, město financuje vydání knihy, na které pracují Vladimír Červenka a Roman Lavička. Hodně akcí se bude konat ve spolupráci s Centrem kultury a se školami.

Některé události mají pouze náboženský ráz, ovšem v mnoha případech jsou zaměřené na veřejnost. Jubileum je totiž příležitost – někdo třeba obnoví nebo nalezne víru, druhý odstraní své předsudky, další prožije něco oslovujícího. Doufám, že si každý v programu Jubilejního roku něco pro sebe najde. Doufám, že se tímto způsobem připraví a oživí jak farnost, tak město. Doufám, že 8. září 2015 nebude jen datem vzpomínání na minulost, ale spíš vrcholem současných zážitků.

P. Marcin Piasecki, správce farnosti

NAŠE AKTUÁLNÍ POMOC MISIÍM

PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO DĚTÍ (PMDD)

Díky štědrosti dárců letos podpoříme **80** projektů určených na pomoc **63604** chudým dětem z **23** diecézí v **9** zemích: Uganda (32371 dětí), Zambie (7001 dětí), Keňa (1729 dětí), Guyana (112 dětí), Jamajka (325 dětí), Bangladéš (12165 dětí), Srí Lanka (4011 dětí), Filipíny (4320 dětí) Papua-Nová Guinea (1570 dětí). Naše finanční prostředky jsou určené např. na **Filipíny**, kde podpoříme vzdělávání dětí z chudých rodin a úhradu školních pomůcek, uniforem a stravy. V **Keni** přispějeme na provozní náklady rehabilitačního centra, jehož posláním je zajistit zázemí a následnou péči zneužívaným dětem. Sirotčinec Dona Boska v **Guyaně** poskytuje domov 50 chlapcům, čímž se jim dostává jídlo, oblečení, vzdělání a lékařská péče. Nezapomínáme ani na sirotky a děti nakažené HIV/AIDS v zaoceánské **Papui-Nové Guineji**, kterým je hrazena nezbytná léčba včetně stravy, vzdělání a křesťanské formace.

POMOC KONKRÉTNÍMU BOHOSLOVCI

Bez kněží nejsou misie možné, proto i naše finanční dary putují přibližně k 300 seminaristům do 3 velkých seminářů v africké **Ugandě**, **Keni** a **Zambii**, kde se na své budoucí povolání připravuje několik set bohoslovců. I na vás záleží, kolik bude kněží v misiích! **Podporujte konkrétní bohoslovce** modlitbou a finančním darem. Dárci mohou být jednotlivci, rodiny,

PAPEŽSKÁ
MISIJNÍ DÍLA

společenství i farnosti. Roční částka na seminaristu je 15000 Kč. Přispívat celou částkou není podmínkou, ale kdo ji věnuje, dostane **jméno, fotku** a další informace o **konkrétním bohoslovcovi**, s kterým bude moci být ve spojení. V tomto případě kontaktujte před odesláním daru Národní kancelář PMD, která sponzorování koordinuje a určuje bohoslovce sponzorům. Bohoslovci se mohou svobodně rozhodnout, že ve studiu nebudou pokračovat, mohou jít, kam je Bůh volá. Pokud seminář opustí, mohou získané zkušenosti využít např. na pomoc místní církvi.

PODPOŘTE SVĚTOVOU MISIJNÍ ČINNOSTI CÍRKVE - VS 10

Projekty Díla šíření víry (ŠV) jsou podporovány ze sbírek o Misijní neděli a příspěvků dárců, kteří se toto Dílo rozhodli podporovat. V rámci Díla ŠV pomáháme letos stavět či opravovat **28** kostelů, klášterů, biskupství, far, misijních domů a víceúčelových center. Kromě toho financujeme vrtání studní a nákup audiovizuální techniky, přispíváme na zajištění chodu diecézí a formaci katechetů. Naše pomoc zahrnuje **49** projektů a míří do **8** diecézí v **Ugandě**, **Zambii**, **Bangladéši** a na **Srí Lance**.

Protože na pomoc misiím stále chybí dostatek prostředků, jsme vděční všem, kteří si právě papežské misie vybrali. Víme, že pro mnohé dárce není snadné řešit vlastní finanční situaci. Všem upřímně děkujeme!

Mgr. Hana Koukalová
kancelář PMD českobudějovické diecéze

DOTEK NA STRUNU SRDCE...

„Umění se vychutnává,
když jej člověk „cítí“,
nikoliv když o něm přemýšlí.“

(pp. František z knihy
U mne je vždycky otevřeno)

Při příležitosti letošní pouti v Chrobolech se v sobotu 6. září konal překrásný koncert v kostele Narození Panny Marie, na který přijal pozvání jeho hlavní účinkující, Pražský smíšený sbor a sbor ČVUT s dirigentem panem Janem Steyerem. Tento koncert se konal v rámci *Roku české hudby* a převzal nad ním osobní záštitu starosta obce pan Oldřich Valouch.

Hlavním cílem při organizování koncertu bylo ještě víc oslavit našeho Pána a přenést co nejvíce radosti do srdcí všech, kteří se ho zúčastní.

Do nádherně vyzdobeného chrámu tak v předvečer slavnosti skvělým způsobem nastoupilo přes 25 zpěváků a zpěvaček, kteří se snad dotkli struny srdcí všech návštěvníků a milovníků duchovní hudby. Zazněly nejen *Hukvaldské písně* od Leoše Janáčka, ale především *Mše D-dur* od Antonína Dvořáka. Slavné *Sanctus* a *Gloria* před svatostánkem mě nejen dojaly, ale myslím, že zároveň nadchly všechny přítomné. Chtěl bych proto i touto cestou poděkovat všem, kteří nám umožnili a pomohli, abychom takto svátečně prožili večer před nedělní poutí u Panny Marie Chrobolské. V mnoha ohledech

to pro mě byl večer plný milosti.

Děkuji všem umělcům za skvělý umělecký zážitek, excelentní výkon i za to, že nám pomohli oživit toto naše malé poutní místo.

Děkuji našim drahým kněžím - P. Josefu Sláčíkovi a P. Janu Mikešovi - za podporu i účast, panu starostovi Valouchovi, paní Ing. Ma-

rii Vondrovské, paní Hance Vágnerové a panu Ing. Františku Šimkovi za sponzorské dary a hlavně všem milým poutníkům, poutnicím a poutničatům za to, že přišli. Jejich úsměv je odměna nám všem, kteří jsme pouť i koncert připravovali. Kéž Vám všem náš nebeský Otec žehná. Za chrobolské farníky *Petr Juhaňák*

ZÁŽITKY Z MISIJNÍHO DNE V CHOCNI

Naše Misijní klubko 114 z Českých Budějovic putovalo v sobotu 13. 9. na Misijní den do Chocně. Putování bylo dlouhé. Museli jsme vstávat už ve 4.00 hodiny, aby nám neujel vlak na Prahu, kde bylo třeba přestoupit na rychlík do Chocně. Vlaky měly plánované výluky, které (díky Bohu!), odpadly, tak jsme přijeli do cíle včas. Z choceňského nádraží jsme se vydali hledat farní kostel, který jsme podle mapy a navigace místních brzy objevili. Po milém přivítání jsme už netrpělivě čekali na zahájení programu.

A co se nám nejvíce líbilo? Samozřejmě, že všechno! Promítání misijního filmu s podrobným výkladem Martina Rýznara, africké bubnování, vtipné divadelní představení „O Jonášovi“, putování po kontinentech. Také přijímání nových členů do misijních klubek nás potěšilo a povzbudilo. Velké poděkování patří paní Broně, která nás neúnavně provázela celým dnem, a svou laskavostí, vtipem a elánem rozechvívala naše misijní nadšení. Vyvrcholením misijního dne byla mše sv. ve farním kostele. Liturgický tanec, zpívání, obětní průvod a promluva – vše bylo krásné.

Vojta: „Mně se líbilo všechno! Nedostal jsem se jen na vrhání nožů.“ *Honzík*: „Mně se líbila střelba z luku, zpívání v kostele, paní Broňa - když zpívala s dětmi v kostele, obětní dary a liturgický tanec.“ *Zdenda*: „Video z Keni.“ *Lucka*: „Stanoviště Afrika a misijní jarmark.“ *Emá*: „Stanoviště Asie a tam, kde jsme se malovali. A jak jsme přivítali nové členy do Klubka!“ *Helenka*: „Jarmark, Afrika – skákání, jak se nám tleskalo, když

hlásili naše Klubíčko“.

Pak se rozvinul hovor o tom, že stanoviště nebyla rozmístěna po městě, jako jindy. *Emá*: „To bylo šikovný – když jsem stála frontu na malování, viděla jsem, že v Asii nikdo není, tak frrrr – už jsem tam letěla!“

Zpáteční cesta byla sice dlouhá, ale zpestřily nám ji velké zážitky, o které jsme se cestou dělili, hádanky, vtipy, nejrůznější hry i četba. Jen spánek se většinou vyhnul. *Honzík*: „My jsme strávili většinu dne ve vlaku. Ale stálo to za to!“ *Vojta*

pronesl: „Mně se zdá, že tady (ve vlaku) za chvíli začneme i bydlet.“ Domů jsme totiž dorazili až po 22.20 hod. Dobrá nálada nás však neopustila. Po (asi páté) večeri trochu pasty na chrup a „hup!“ do postele! Ráno nás brzy čeká mše sv.! Poděkování patří všem organizátorům a pomocníkům a především Pánu Bohu za jeho požehnání. Také za počasí – u nás v Českých Budějovicích totiž celý den pršelo a přšelo. A že nám dal sílu všechno s radostí zvládnout.

Děti z misijního klubka 114

Noc na Andělíčku, noc s Anděly

Kaple Andělů Strážných se skví nad městem a je místem, kde andělé stráží klid a posílají Boží pokoj do města.

První zářijový víkend je pro Sušici vždy slavnostní. Je to poutní víkend, kdy se domů navrací rodáci, domácí pečou koláče a v rodinách se scházejí ti, kteří na setkání v průběhu roku nenachází čas. Ten sváteční čas začal tento rok již v pátek a jak jinak, než *Nocí na Andělíčku*. Tato akce vznikla díky iniciativě P. Tomase, za finanční pomoci města Sušice a ve spolupráci s Církví bratrskou a farností Sušice.

V pátek se o tom mohli přesvědčit všichni, kdo přišli. Slunce se sklánělo k západu, pomalu přicházelo podvečerní šero a kaple zářila jako vzácný drahokam. Světlem, radostí, přítomností něčeho nepopsatelného. Skupina Los Gitanos Rubios hrající španělské flamenco přinesla svým živočišným projevem mládí jižní svěžest a otevřela srdce přítomných radosti a lásce k životu, k člověku, ke světu. Pomalu přicházel večer, setmělo se, na nebi zářil měsíc, aby přivedla další návštěvníky za tóny kytary Evy Henychové, folkové šansonierky, která na svých vystoupeních oslovuje především ty, kteří jsou

Eva Henychová

zvyklí o věcech přemýšlet, kteří se ptají a kteří hledají něco víc. Každá její píseň je konverzí, sestupem do hlubin života, ze kterých vynáší nahoru na hladinu své vlastní srdce a podává nám je na dlaní. Stává se tak křehkou a zranitelnou jako motýlí křídlo, které nás však jediným svým mávnutím může přenést do světů, které jsou naším pravým domovem. Eva Henychová pozvala na cestu, na které nahlédneme pod povrch věcí, tam, kde velké je ukryto v malém.

Posledním účinkujícím byla sušická skupina Memento doprovázena duchovním slovem povzbuzení Jana Spěváčka, kazatele Církve bratrské. Vystoupení přivedlo večer na vrchol. Jejich hudba doprovázela prosby přítomných a oslavovala velikost stvoření, Stvořitele i pátečního večera.

Čím byl páteční večer tak výjimečný? Atmosférou letní noci, kdy se „Andělíček“ stal na chvíli majákem na břehu moře pod širým španělským nebem a pro některé už jím zůstal; atmosférou, která provází poutníky na cestě a dovoluje vidět neviditelné. Kaple Andělů Strážných pozvala k zastavení se v tomto uspěchaném světě. Nabídl prostor pro tichou osobní modlitbu, stejně jako prostor pro modlitbu společnou, prostor pro duchovní rozhovory i pro radu. Prostor pro sdílení, pro sdílení životních cest a událostí; společenství lidí, které spojuje láska, radost a otevřenost srdce bez ohledu na to jaká je je-

jich víra a jejich vyznání, sdílení sebe a světa kolem nás s katolickým knězem, evangelickým kazatelem, věřícím, hledajícím nebo s tím, kdo šel toho večera jen na procházku, zastavil se a třeba i zůstal. Každý, kdo chtěl, napsal své prosby, sdílel a odevzdal starosti Bohu, jež chce a může naslouchat, zapálil svíčku a v jejímž světle je vidět mnohé, co zůstává očím skryté, snad nahlédnutí samotné podstaty.

V pátek se na Andělíčku na chvíli zastavil čas. Tichá i společná modlitba, světla svíci, láska a radost ze služby druhému. Požehnání celému kraji, požehnání Sušici i všem těm, kteří přijít nemohli. Krásný večer plný lásky a milosrdenství. Večer, podle kterého bychom měli uspořádat tenhle svět. Možná by se nám v něm pak žilo snáze.

Děkujeme všem, kteří pomáhali, těm, kteří přišli a také těm, kteří večer duchovně doprovázeli. Toto poděkování patří Janu Spěváčkovi, Tomasi van Zavrelovi a jejich pomocníkům. Je to poděkování nejen za to, že večer doprovázeli, ale hlavně za to, že jej doprovázeli společně. Jen společně máme šanci žít tento svět radostněji, šťastněji, láskyplněji, lépe. Děkujeme a zveme Vás všechny na Anděla Strážce nad Sušici, třeba i dříve než za rok. A ještě jeden malý vzkaz, třeba právě pro tebe od sv. Terezie z Lisieux: „Milovat je dát všechno a dát sám sebe, nejen půjčit.“ Alena Bernardová

Nové Komunitní centrum Máj se poprvé otevřelo obyvatelům českobudějovického sídliště

V sobotu 27. 9. 2014 se Komunitní centrum Máj proměnilo díky velkému množství návštěvníků ve včelí úl. Jejich touhu spatřit novou budovu zevnitř nezlomilo ani množství schodů, které museli zdolat. Velkým lákadlem se pak stalo samotné venkovní hřiště na střeše s úžasným výhledem do okolí. Po celou dobu Dne otevřených dveří bylo možné navštívit všechny prostory Salesiánského střediska mládeže, Mateřského centra Máj, Klubu seniorů, Por-

denského centra nebo služebny Městské policie; všechny tyto organizace budou své služby nabízet pod novou jednotnou střechou Komunitního centra Máj.

Občané místního sídliště tak kromě prohlídky prostor využili příležitosti k získání co nejvíce informací o poskytovaných službách, které jim po celý den ochotně předávali zaměstnanci a zástupci jednotlivých organizací.

Centrum díky novému Klubu Seniorů vyhle-

dávali po celý den hlavně starší spoluobčané. Organizace Svaz důchodců a Ledax pro ně připravily pestrý program právě v prostorách zmíněného Klubu Seniorů, kde nechyběla hudba, tanec, povídání nebo měření krevního tlaku či tuku a vody v těle.

Dobrovolníci Salesiánského střediska mládeže zase připravili pro děti 10 atraktivních soutěží.

Pokračování na 11. straně.

Cesta kolem světa 2014

Přesně takto cestovatelsky znělo téma letošního křesťanského tábora, který pořádaly naše farnosti. Na naši cestu jsme se společně vydali 9. srpna 2014. Vlak nás dovezl do Žirovnice, kde jsme byli ubytováni v Pastoračním centru. Jak již téma napovídá, cestovali jsme po různých částech světa. Každý den byl tematicky zaměřený na určitou část světa, takže jsme se podívali do Ameriky, Asie, Evropy, Austrálie i Afriky. To byla jedna část programu. Duchovním tématem, které nás rovněž provázelo celým týdnem, byla víra. Na víru jsme pohlíželi z různých úhlů pohledu a také z různých částí světa.

Celý program byl obohacen o tematicky zaměřené hry. Vietnamská tržnice nebo Mrazík nám přiblížili Asii, Klokani ZOO nás zavedla do Austrálie, hudbou a tancem jsme se dostali do Afriky... Každý z nás si během tábora vyrobil správné cestovatelské tričko. Nechybělo ani zpívání u ohně a letní kino. Asi největším zážitkem jak pro děti, tak pro vedoucí byl výlet do Jindřichova Hradce na plavecký stadion. Děti si to moc užily!

Více než polovinu tábora s námi strávil Jenda Mikeš, kaplan pro mládež vikariátu Prachatic. Jemu patří velký dík za jeho slova, svátost smíření i slavení mše svaté. Také moc děkuji

vedoucím, kteří si pro děti připravili skvělý program. Samozřejmě že velké poděkování patří účastníkům tábora, kteří vytvořili naprosto super partu, týmově spolupracovali a nás „velké“ také obohatili.

Na závěr bychom rádi poděkovali všem, kteří nás podpořili, a to nejen materiálně, ale i modlitbou. Dětem přejeme krásný a úspěšný školní rok a těšíme se opět na viděnou!

Za tým vedoucích Marie Jünová

Pokračování z 10. strany.

ních stanovišť o lákavé ceny. Nechyběl skákací hrad, nafukovací horolezecká stěna ani bohatý kulturní program na pódiu. Kromě Swingového orchestru Českého rozhlasu Č. Budějovice pod vedením Václava Hlaváče, kapely Strong Coffee nebo Afrických rytmů bylo k vidění tanecní vystoupení skupiny Danceline, Slunečnice, ukázky bojového umění a velkou show zde předvedli jihočeští parkuristé z Family of Move, kteří za svůj bravurní výkon sklidili obrovský potlesk.

Celé sobotní odpoledne se díky pohodové atmosféře, krásnému počasí a zájmu více než tisíce lidí velmi vydařilo. Organizátoři věří, že akce přinesla pozitivní náhled na toto centrum a že se časem jistě stane místem komunitního života většiny obyvatel sídliště Máj.

Fotografie z akce naleznete na stránkách Salesiánského střediska mládeže www.sasmcb.cz

Bc. Ondřej Trojek

Salesiánské středisko mládeže – dům dětí a mládeže České Budějovice

Emy Destinové 1, 370 05 České Budějovice

Tel.: +420 385 341 877

Bankovní spojení: 108 200 2660/5500

IČ: 62537601, DIČ: CZ62537601

e-mail: sasmcb@sasmcb.cz, www.sasmcb.cz

Dudácká mše svatá

Naše město Strakonice je známé Mezinárodním dudáckým festivalem. Myslím, že lidem, kteří uslyší „Strakonice“, automaticky přijde na mysl tento hudební nástroj, protože dudácký festival se koná každé dva roky. Tak tomu bylo i letos v srpnu (21.-24.8.). Jsem velmi ráda, že dudáci nehrají pouze na kulturních akcích pořádaných městem. Letos (stejně jako během několika předchozích ročníků) byla totiž u nás sloužena mezinárodní mše sv. V tu neděli nás byl opravdu plný kostel sv. Markéty. Mše se zúčastnili dudáci a jejich přátelé nejen z naší republiky, ale i ze zahraničí, aby s námi společně slavili den Páně. Byla to opravdu slavná mše sv., evangelium bylo čteno v několika jazycích. Někteří dudáci se zapojili aktivně, nejvíce dudáci z Polska a Rakouska. Ti naši hráli až po mši sv. a je velká škoda, že se jich nezúčastnilo více. Mši sv. sloužil náš pan vikář P. Jan Löffelmann a s ním koncelebroval P. Pavel Kuňeš, který pochází z Chodska, v současné době působí v Klecanech u Prahy a je též dudák. Dále hráli MUDr. Josef Moltaš, Ing. Martin Matějka, Ondřej Hofman z Vodňan, Dominik Matějka a také Natálka Matějková, která hrála na housle. Začali písní „Jaký to nad řekou jásot a ples“. Venku začalo pršet, nikomu se nechtělo ven, a tak dudáci zahráli ještě několik písní. Je moc pěkné, že dudáci nehledali jen zábavu, ale přišli chválit Pána písněmi a společně s námi slavili Eucharistii. Bohu díky. Těšíme se na další Mezinárodní dudácký festival a věříme, že se přidají i další dudáci.

Ve Strakonících máme velmi dobrý pěvecký sbor. Na varhany při mši sv. hraje k naší plné spokojenosti paní Ludmila Valášková. Dudáci však také svým zpěvem a hraním přispěli k chvále Pána.

28. září se i ve Strakonících slaví Svatováclavská pouť. Protože máme také kostel sv. Václava (na hřbitově), vždy se v něm na tuto slavnost slouží mše sv. Letos v předvečer sv. Václava sloužil večerní mši sv. strakonický vikář P. Löffelmann. Po ní nám též zahráli místní dudáci, jmenovitě MUDr. Josef Moltaš, Ing. Martin Matějka a Dominik Matějka a spolu s nimi také Klárka Moltašová, která chodí do třetí třídy; zazpívala její sestřička Michalka.

Nezapomínáme ani na děti. Každou první neděli v měsíci je pro ně sloužena mše svatá. Mládež si sestavila svoji kapelu, která při této mši svatě hraje rytmické písně. Hrají na dvě kytary, keyboard a bongo. Je moc pěkné, že všichni společně slavíme den Páně a Pána chválíme.

Marie Nehézová, Strakonice

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Charita oslavila svůj svátek udílením Cen Charity

Slavnostním oceněním pracovníků v oblasti dobročinnosti vyvrcholila každoroční připomínka patrona charitního díla - sv. Vincence z Pauly. Setkání se konala 23. září v kostele sv. Tomáše v Praze.

Při mši svaté v úvodu slavnosti přirovnal světec biskup Mons. Pavel Posád oslavu Dne Charity k „dožínkám“, které jsou také příležitostí k ohlednutí a bilanci. Současně připomněl vzor Matky Terezy, která se „vydávala do krajnosti“, a přítomné povzbudil v duchu hesla „přes nesnáze ke hvězdám“.

„Jmenujte mi jinou činnost, která nás naplňuje tak, jako je služba druhým,“ položil řečnickou otázku v úvodním slově ředitel Charity ČR Lukáš Curylo, aby tím vyjádřil své uznání všem, kteří věnují svůj čas a nasazují své síly pro lidi v nouzi.

Poté převzalo devět vynikajících pracovníků a dobrovolníků z rukou biskupa Pavla Posáda, ředitele Lukáše Curyla a zástupce firmy T-Mobile Borise Kučery Cenu Charity ČR za rozvoj charitního díla. Na toto ocenění nominovalo po jednom kandidátovi všech osm diecézí a také Řeckokatolická charita.

Za České Budějovice obdržela ocenění Zdeňka Šlapanská, dobrovolnice při Diecézní charitě České Budějovice.

Paní Zdeňka Šlapanská působí na Diecézní charitě České Budějovice jako dobrovolnice od května 2009. Od počátku je oporou dob-

Praha, předávání ocenění - třetí zleva paní Zdeňka Šlapanská z Českých Budějovic.

rovolnického programu Šance všem. Hlavní náplní její činnosti jsou pravidelné schůzky se čtrnáctiletou dívkou ze sociálně znevýhodněného prostředí. K tomu sama vymýšlí a organizuje řadu dalších činností zaměřených na volný čas a vzdělávání dětí. Je nedílnou účastnicí dětských táborů, výletů. Vypomáhá na zájmových kroužcích atd. Od roku 2011 školí nové dobrovolníky pro práci s dětmi. Za dobu svého působení odpracovala téměř dva tisíce dobrovolnických hodin, tedy zhruba tolik, kolik je

pracovních hodin za celý kalendářní rok.

Slavnostní předávání Cen Charity je součástí každoroční celostátní kampaně Den Charity, která se koná v období kolem svátku sv. Vincence z Pauly (27. 9.) podle možností místních Charit. V Českých Budějovicích se hlavní část oslav Dne Charity uskutečnila 2. října 2014.

Jan Oulík a Věrka Michalíková

DCH České Budějovice má nového prezidenta

Poděkování za dlouholetou službu prezidentovi Diecézní charity České Budějovice P. Hugo Josefu Pitlovi, O.Praem, bylo součástí slavnostní bohoslužby v Domě sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí. S odcházejícím prezidentem se loučila ředitelka Diecézní charity ČB Michaela Čermáková a prezident Charity ČR biskup Pavel Posád. Biskup Pavel Posád byl zároveň dočasně jmenován nástupcem P. Huga J. Pitla ve funkci prezidenta Diecézní charity České Budějovice.

-ch-

Sušicí pěšky pro druhé a pocta Olze Havlové

Oblastní charita Sušice a ostatní zástupci pomáhajících profesí se letos v říjnu opět připojí k celonárodní kampani „Týden sociálních služeb“, která probíhá z iniciativy APSS ČR (Asociace poskytovatelů sociálních služeb v ČR). Kampaní si klade za cíl představit široké veřejnosti kvalitní poskytovatele sociálních služeb, kteří pomáhají asi 700 000 klientům v ČR.

K této příležitosti jsme pro veřejnost a ostatní poskytovatele služeb připravili za podpory města Sušice projekt s názvem „Sušicí pěšky pro druhé“ (8. října 2014 na sušickém náměstí a v dalších zajímavých prostorách města).

Můžete se také těšit na výstavu se sociální tematikou „Olga Havlová a Výbor dobré vůle“, která bude probíhat po celý říjen v Galerii Branka vždy v úterý a pátek od 14:00 do 16:00. Fotografie podhalí počátky činnosti Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové, setkávání paní Olgy s dětmi a dospělými lidmi se zdravotními postižením, ale také s významnými osobnostmi, které aktivity Olgy Havlové podporovaly.

Výstava by nám všem rovněž měla připomenout blížící se 25. výročí jedné z nejzásadnějších událostí našich moderních dějin - Sametové revoluce. Jste srdečně zváni.

Oblastní charita Sušice

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Oslava Dne charity v Milevsku

Každoročně okolo svátku sv. Vincence z Pauly – patrona charity – v celé republice slaví jednotlivé charity svůj den. V Milevsku to bylo právě v sobotu 27. září. V letošním roce si připomínáme již 15 let od získání vlastní právní subjektivity.

Oslava Dne charity začala v 16 hod. v bazilice Nanebevzetí Panny Marie v klášteře. Mši sv. za charitu, její příznivce a dobrodince sloužil sepekovský děkan Mikuláš Selvek. Sluníčko nám přálo, po mši sv. na nádvoří všem přítomným zatancovali mladí z taneční skupiny EFK pod vedením pana Kálala. Hosté si dali občerstvení, chlebičky, jednohubky, koláčky (dar Pekařství Malá Marie, Bernartice), cukroví (dar paní Čunátové z Oseka), kávu, čaj, vodu. Děti mohly vyrábět razítka z brambor nebo si nechat nakreslit třeba kočičku na obličej. Pak následoval v Latinské škole koncert Jiřího Smrže (kytarista, písničkář a básník) a Bena Lovetta (Američan, houslista). Jiří Smrž je držitelem ceny Anděl za rok 2013, byl velice skromný a milý. Jeho texty svou hloubkou některé posluchače rozplakaly. Ben Lovet hrál tak, jakoby se s houslemi už narodil. Tento koncert byl nádhernou tečkou naší oslavy, také poděkováním všem našim příznivcům, dárcům, přátelům, dobrovolníkům a hostům. Poděkování samozřejmě patří i všem zaměstnancům, kteří v milevské charitě působí nebo působili. Alena Růžičková, FCH Milevsko

Charita oslavila svůj svátek - Den Charity - v Českých Budějovicích v parku Na Sadech.

Oblastní charita Písek děkuje Jihočeskému kraji za grantovou podporu

Oblastní charita Písek se svojí činností a službami zaměřuje ponejvíce na seniory, osoby nemocné a osoby zdravotně či jinak znevýhodněné. Nabízíme jim zdravotní péči v rámci Charitní ošetrovatelské služby a služby sociální v rámci Charitní pečovatelské služby a sociálního poradenství. Úzké propojení a spolupráce všech našich služeb nám umožňuje nabízet klientům péči ucelenou, flexibilní a tím i velmi účinnou. Naší snahou je pomáhat i lidem v terminálním stádiu nemoci, kteří by rádi poslední dny svého života strávili doma, ve svém přirozeném domácím prostředí a se svými blízkými. Péče o tyto klienty je velice náročná, jak pro rodinu, tak pro zdravotnický personál, a nároky na potřebné vybavení k poskytování kvalitní péče jsou rovněž vysoké. Proto jsme velmi uvítali, že naši snahu podpořil Jihočeský kraj v grantovém programu na rozvoj hospicové péče, díky čemuž jsme mohli nakoupit přístrojové vybavení a kompenzační pomůcky v hodnotě 200 706 Kč, přičemž výše grantu poskytnutá Jihočeským krajem činila 190 000 Kč. Finanční prostředky jsme použili na nákup následujícího vybavení: elektrické polohovací lůžko, lineární dávkovač, infusomat, oxygeneátor a oxymetr, inhalátor, antidekubitní matrace, podložky, další antidekubitní a polohovací pomůcky, chodítka, pomůcky do sprchy a vany a další materiál. Plně věříme, že díky kvalitnímu a širokému přístrojovému vybavení a díky dlouholetým zkušenostem v oblasti zdravotních a sociálních služeb, budeme moci nabídnout služby opravdu kvalitní, na profesionální úrovni, které nebudou postrádat lidský a laskavý přístup, plný porozumění a úcty k člověku, ke stáří, k nemoci, bolesti i umírání.

Děkujeme Jihočeskému kraji za projevenou důvěru a finanční podporu. Poděkování je nejen za nás, zaměstnance OCH Písek, ale především za klienty, o které pečujeme, právě oni tuto pomoc a z kvalitní péče nejvíce pocítí a jistě i ocení.

Dana Vejšická

Poradna pro cizince a migranty otevírá kurz českého jazyka pro cizince

Ve středu 15. 10. od 17.30 hod bude zahájen kurz českého jazyka pro pokročilé. Kurz bude probíhat pravidelně v tomto čase každý týden a bude veden zkušenou lektorkou. Výuka se koná v budově Diecézní charity ČB, Kanovnická 16, České Budějovice, v přízemí – v prostorách Poradny pro cizince a migranty. Kurz českého jazyka je zdarma a je nutné si přinést pouze dobrou náladu a chuť učit se novým věcem.

Více informací získáte na tel.: 734 435 344 – Mgr. Jana Dvořáková (vedoucí Poradny pro cizince a migranty) či osobně v Poradně.

Jana Dvořáková

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Poradna Eva nabízí pomoc potřebným na Máji

Českokobudějovická Diecézní charita poskytuje prostřednictvím Poradny Eva pomoc potřebným obyvatelům Máje a docela se jí daří. Tady je jeden z úspěšných příkladů. „Jedna klientka z terénního programu hledala práci. Po dvou měsících našla zaměstnání v úklidové firmě, když jsme ji předtím pomohli sepsat životopis a motivační dopis. Ona je nyní v práci spokojená a její zaměstnavatel s ní rovněž,“ přibližuje smysl terénního programu pracovnice poradny Lucie Dvořáková.

Pracovníci Poradny se také podařilo pomoci rodině, která ve spolupráci s terénním programem řešila problémy se zadlužením. Při konzultaci s terénní sociální pracovnicí byla klientům nabídnuta možnost spojení exekucí a úhrady dluhu formou splátkového kalendáře. Ti ji využili a celkovou dlužnou částku se podařilo snížit o třetinu. „Rodina svůj dluh nyní pravidelně splácí,“ dodala Dvořáková. V rámci terénního programu pomáhají pracovnice Poradny zhruba dvaceti rodinám na sídlišti Máj se sociálně a právním poradenstvím, řešit jejich dluhy, pomáhají jim s úředními listinami a formuláři, případně pomohou i s hledáním zaměstnání a pomáhají jim i při jednání s úřady a dalšími institucemi.

Na sídlišti Máj poskytuje Poradna Eva tyto

služby každému, kdo je potřebuje, také v rámci sociálního poradenství. Poradenství je poskytováno bezplatně.

Po otevření Komunitního centra budou sociální pracovnice Poradny Eva každý týden, vždy

v pondělí odpoledne, k dispozici v prostorách nově zřízeného Poradenského centra Máj v této budově. Kromě Poradny Eva zde bude působit také Poradna pro cizince a migranty, také jeden den v týdnu (úterý).

Jan Ziegler

Otevření Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež v Milevsu

Ve středu 24. 9. 2014 jsme slavnostně otevřeli nový „nízkoprah“, který bude sloužit dětem a mládeži v Milevsu a okolí. Symbolickou pásku přestřihly hned troje nůžky: v rukách P. Františka Míčka, starosty města Zdeňka Herouta a ředitelky FCH Aleny Růžickové. P. František Marek Míček prostory vysvětlil, starosta popřál mnoho úspěchů a přislíbil dětem ping-pongový stůl. V klubu jsou dětem k dispozici stolní hry, fotbálek, hudebna a PC. K objektu patří i malá zahrada. Budova je zrekonstruovaná díky nadaci německých katolíků Renovabis a darů drobných dárců. Celá akce probíhala v celostátním týdnu „nízkoprahů“. Součástí otevření byla prohlídka prostor, hudební vystoupení pod vedením Dorotky Lukášové, slavnostní přípitek a malé občerstvení. Přivítali jsme cca šedesát návštěvníků. Všichni si přejeme, aby si klub našel ve městě své místo a mládež v něm vždy našla pomoc, radu a podporu – jako alternativu života na ulici.

Alena Růžicková, ředitelka FCH Milevska

„Týden Charity“ v sídle Jihočeského kraje

Předzvěst Dne Charity, tak by se dala nazvat výstava *Týden Charity*. 15.-21. 9. 2014 si mohli návštěvníci Krajského úřadu prohlédnout panely o činnosti charit českokobudějovické diecéze. Výstava byla tečkou za společným projektem Diecézní charity ČB a Jihočeského kraje. Minulá léta výstava putovala po mnohých místech JČ. kraje. Díky ní se podařilo navázat lepší spolupráci s úřady, obcemi a městy, informovat o charitní činnosti a přiblížit se k potřebným v místech bydliště. Na vernisáži zaznělo z úst Mgr. Ivany Stráské, náměstkyně hejtmana, poděkování Charitě za dílo, které koná po celém kraji, nezastupitelnosti charitní práce. Za zřizovatele DCH, kterým je českokobudějovické biskupství, pozdravil přítomné Mons. Adolf Pintíř, administrátor diecéze. Doporučil zhlédnutí výstavy jako celku, v rozmanitosti pomoci, kterou Charita poskytuje.

Činnost Diecézní charity České Budějovice představila ředitelka Mgr. Michaela Čermáková. Vyzdvihla spolupráci s Jihočeským krajem a Městem Č. Budějovice a poděkovala za podporu a pomoc, kterou kraj poskytuje charitám v jižních Čechách. Podrobnější informace zazněly přímo od vedoucích jednotlivých služeb DCH Č. Budějovice a od ředitelů OCH Strakonice, MCH České Budějovice, Charity Kaplice a FCH Jindřichův Hradec. Velmi si vážíme toho, že na vernisáži přišel i ředitel Krajského úřadu JUDr. Milan Kučera, Ph.D., vedoucí sociálního odboru Magistrátu města Bc. Marie Voštová a mnozí další. Děkujeme! Michaela Čermáková, ředitelka DCH ČB

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Národní pouť rodin 2014

Národní pouť rodin se uskutečnila v areálu zámku rodiny Kinských na Zelené hoře ve Žďáru nad Sázavou 29.-30. srpna 2014. Této slavnosti s názvem „Fandíme rodině“ se zúčastnily více než 4000 lidí. Mezi poutníky byli nejen rodiče s malými dětmi, ale i rodiny s dospívajícími, nechyběla i generace prarodičů.

Program začal již v pátek večerní mší sv. v kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře. Následoval duchovní program v kostele a koncert místní kapely na zámeckém nádvoří.

Sobotu zahájil karmelitán P. Vojtěch Cyril Kodet katechezí, v níž se zabýval možnostmi pomoci, kterou mohou čerpat dnešní manželé z evangelia. Následovala pontifikální mše sv. Hlavní celebrant a kazatel Dominik kardinál Duka OP se soustředil na současné postavení rodiny ve společnosti a na nebezpečí, které představuje odmítání výlučného chápání rodiny založené na celoživotním manželství muže a ženy. Pokud by měli čtenáři zájem, najdou text kázání na <http://tisk.cirkev.cz/z-domova/kazani-kardinala-dominika-dky-na-narodni-pouti-rodin/>

Duchovní program byl doplněn velmi širokou paletou nabídek pro účastníky všech věkových kategorií a zájmů. Hlavní část pouti byla ukončena požehnáním brněnského sídelního biskupa a delegáta Rady pro rodinu ČBK Mons. Vojtěcha Cikrleho.

Přinášíme čtenářům Setkání také autentické dojmy jedné z rodin českobudějovické diecéze a rovněž záznam přednášky V. Kodeta, která je na internetu pouze ve zvukové verzi.

Národní pouť rodin 2014 ve Žďáru nad Sázavou byla ve znamení pohody a dobré nálady. Z Jindřichova Hradce nás jela skupinka 14 poutníků. Svezl nás třeboňský autobus a ve společnosti milých lidí a modliteb růžence nám cesta rychle uběhla. Počasí nám nakonec přálo, i když to tak zpočátku nevypadalo. Děti byly v dobré náladě a i my dospělí jsme si to užívali.

Hlavolamy zaujaly rodiče i děti.

Hned u vchodu nás uvítaly veselé odznáčky s heslem „Fandíme rodině“, které jsme dětem zakoupili. A v následujícím stánku jsme podepsali sportovní dres, který mohly podepisovat všechny rodiny a který byl následně věnován panu kardinálovi Dominiku Dukovi, který celebroval slavnostní mši svatou.

Než jsme stačili projít množství stánků především s knížkami, misijními materiály a dalšími zajímavostmi, začala slavnostní mše sv., které se účastnili kromě pana kardinála i biskupové a řada kněží.

Program byl po celý den velmi bohatý a bylo na každém, co si z něj zrovna vybere. Naše rodina sledovala po mši sv. vystoupení zpěváka Petra Bendeho s hosty, které se nám i dětem velmi líbilo. Potom šla část naší hradecké sku-

Na pouti došlo i na tanec dětí - plný radosti a života.

piny na Zelenou Horu, kde vyslechla historický výklad o kostele sv. Jana Nepomuckého. Druhá skupinka šla s dětmi do Biblické zahrady, kde děti procházely stanoviště a plnily různé úkoly. V druhé zahradě byla připravena řada hlavolamů pro chytré hlavičky, malování na obličeje, výtvarné dílny a další aktivity pro děti.

Po celý den byla také ve zdejší bazilice příležitost k svátosti smíření. Odpoledne rychle uběhlo a po závěrečném požehnání už byl čas jít na autobus.

Chtěla bych poděkovat všem organizátorům za příjemně strávený konec prázdnin a budeme se těšit na některou z dalších poutí, které se zase rádi zúčastníme.

Jitka Košťálová

Výstava Obrazy rodičovství - interaktivní pro všechny.

Mimořádný synod o rodině ve Vatikánu

V neděli 5. října 2014 začal mimořádný synod o rodině (biskupský synod je shromáždění biskupů, kteří mají za úkol pomáhat papeži svou radou při vedení celé katolické církve). Tématem podzimního synodu o rodině jsou Pastorační výzvy týkající se rodin v kontextu evangelizace. Kromě biskupů bude při jednání přítomno i 14 manželských párů, které se zúčastní ve skupinách expertů a auditorů. Mají právo promluvit v synodní aule, avšak nikoli hlasovat. Jeden manželský pár byl vybrán mezi šestnáct odborných poradců, tedy spolupracovníků zvláštního sekretáře synodu. Českou republiku zastupuje olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner.

Pokračování na 16. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Rodina jako dar a poslání

Co si představíme pod křesťanskou rodinou? Ty, co chodí do kostela, byli pokřtěni, nerozvedli se? Z podstaty křesťanství jsme lidmi, kteří byli zachráněni ze své ubohé situace, se kterými Bůh spojil svůj život a kteří byli vtaženi do síly lásky Boží. Přijali jsme milost křtu, milost víry a učíme se důvěrnému vztahu k Bohu. Pro nás věřící je důležitější vždy to, co je vertikální a ne horizontální a v tom se budeme lišit o nevěřících. ... Bůh vstoupil do naší situace, ale my nežijeme s ním. Tam začínají všechna dramata rodin. Pro porozumění podstaty křesťanské rodiny jsou základní tyto skutečnosti víry:

1. Bůh stvořil tento svět jako krásný a náš k obrazu Božímu a vepsal to do našich srdcí. Podstata toho, co žijeme, je dána jako nádherná a dobrá.

2. Boží nepřítel narušil toto Boží konání tím, že svedl člověka k hříchu. S porušením souvisí naše křehkost, slabosti, naše hříchy, těmi ovlivňujeme ty, které milujeme, a ubližujeme jim.

3. Pán Bůh nás nenechá samotné. Jedinečný záměr, který s lidstvem měl, obnovil v Kristu. Co můžeme žít na této zemi, může být tak ještě krásnější, než mohli zažívat Adam s Evou v ráji. Z tohoto pohledu je rodina dar a také poslání. Důležité je dívat se na Boha. Z lidského nepochopíme podstatu svého života. Všechny lidské vztahy mají původ v Boží Trojici. Otec miluje Syna a Syn miluje Otce, oni se milují tak, že se láska stává božskou osobou. Zde nejsou vztahové problémy, mají k sobě úctu. Jedno z poselství, které nese učení o Trojici je, že Bůh není samotář. Podstatou vztahů v Nejsvětější Trojici je láska a ta by měla být i v našich vztazích.

Pokračování z 15. strany.

Během dvou týdnů synodních prací se účastníci shromáždění budou zabývat pracovním dokumentem Instrumentum laboris, který v červnu představil generální sekretář synodu, kardinál Baldisseri. Podle italského kardinála je cílem nadcházejícího synodu "ukázat dnešnímu světu krásu rodiny a její hodnoty, vycházející najevo při hlásání Ježíše Krista, který zahání strach a nastoluje naději". Jak již dříve oznámila řádná rada synodu, budou synodní práce probíhat v souladu s novou metodologií, umožňující dynamičtější účast synodních otců. Synod chce učinit nezbytné kroky k tomu, aby vydal nové směrnice pro chod synodních prací, nebo případně přistoupil k jejich zcela nové organizaci. V závěru říjnového mimořádného synodu o rodině se nepočítá s vydáním psaných dokumentů. Shromáždění totiž bude první etapou reflexe, kterou uzavře řádný synod na podzim příštího roku. Ve dnech 4. až 25. října 2015 se bude věnovat tématu "Ježíš Kristus odhaluje tajemství a povolání rodiny."

Podle TS ČBK -ap-

Dokument Instrumentum laboris je pro zájemce ke stažení na www.dcr.bcb.cz

Máme v sobě touhu po lásce, po hledání lásky, přijetí člověka tak, že zakusí, že je milován bez výhrad. Když nás přijímá Bůh, přijímá nás takové, jací jsme, bez podmínek. Bůh nám dává poznat, že nás miluje v rodině, kde člověk může zakusit od mateřského lůna jedinečné přijetí a nezištnou lásku. Uspěje-li člověk k životu ve vztazích v nové rodině. Nejen pro schopnost tvořit vztahy, ale i pro přijetí lásky Boží počítá Bůh s láskou rodičů. Přitom je těžké přijmout svůj vlastní život, partnera, děti, rodinu. Co není přijato, nemůže být také proměněno. Jsou lidé, kteří neměli to štěstí vyrůstat v rodině, zažili nevěru, násilí. Ježíš ovšem může uzdravit všechny bolavé vzpomínky. Jedno z velkých poslání člověka je prosba z milosti Boží a ve spolupráci s Duchem Božím za uzdravení vzpomínek, abychom byli schopni přijmout svůj celý život jako dar. Pak přijmeme i druhého jako dar v jeho roztočivosti, děti, které jsou jiné než rodiče. Ježíš přišel, vstoupil do našeho života a ovocem toho, že se stal člověkem, je jeho pomoc nám v tom, abychom přijali svoje člověčenství. Bůh se za lidství nestydí, dal mu trvalou hodnotu, proč tedy já odmítám svou lidskost? Navždy bude lidství v Boží Trojici a Ježíš je jedinečným vzorem k následování pro všechny. Specifikum křesťanské rodiny je snažit se nežít ze sebe, ale z milosti. Důležité je pro mne po prvních letech života ne to, co dělá táta a máma, ale k čemu mne vede Bůh. Už šestileté děti se dovedou obracet v modlitbě k Bohu s prosbou o to, aby poznaly, co je správné.

Ježíšova věta: Učte se ode mne, patří k žití i v manželství. Ježíš žil v rodině tolik let. Proč nám ho nebeský Otec schovával v Nazaretu? My bychom řekli: V 18 jsi už dost starý na to, abys šel a dělal zázraky, podívej se, kolik je tady nemocných, a neříkej, že nám nemáš co říct. A mohli jsme mít místo 4 evangelií 20 evangelií a mohlo být vzkříšeno víc lazarů. Pán Bůh si Ježíše nechal 30let a Ježíš nakonec vystoupí

v synagoze. Všichni sousedi mohli léta vidět, jak je plný lásky. Ale nemohl doma udělat žádný zázrak kvůli jejich nevěře. Bůh ovšem nedělá věci zbytečně. Už ve 12 letech se stalo, že se ztratil v synagoze. Panna Maria se ho ptá: Proč jsi nám to učinil? To bychom od Panny Marie nečekali. My říkáme proč? - nemáme víru, nevíme, co Bůh od nás chce. Ale pro nás je důležité, že Panna Maria ono „proč“ vyslovila. V našem životě mnohemu nerozumíme a máme právo na to ptát se. Ale měli bychom také Boha poslechnout, až odpoví. Když Ježíš řekne: Proč jste mě hledali, to nevíte, že musím být v tom, co je mého Otce?, znamená to, že od 12let hledal, co se Bohu líbí. Rodina od jeho 12let už musela žít jinak, Panna Maria věděla, že její dítě v sobě skrývá tajemství, které ji přesahuje. Poslušností Bohu Otci byla tato rodina jedinečná. Na posledním místě není slovo mámy nebo táty – nejhorší pak je, když si vzájemně konkurují, kdo to povede. Nebo máme dnes moderní model, že poslední slovo mají děti. Jsme věřící lidé, a tedy povolání být v tom, co je Ježíše Krista, on stanovil způsob, jak žít vztahy, manželství i rodinný život v tomto světě. Buď si budeme rozhodovat sami podle toho, co si myslíme, nebo podle toho, co si myslí druhí. Kolik rodin se řídí ve výchově podle toho, co dělají vedle, co říkají v televizi. Druhá volba je řídit se tím, že se budeme stavět pod pohled Boží. Pokud žijeme pod pohledem druhých lidí, budeme se jim také připodobňovat. Když však budeme žít pod pohledem Boha, budeme se připodobňovat jemu. Je třeba se umět rozhodovat a jít správnou cestou. Ježíš o sobě řekl: Já jsem cesta. Chceme-li tu cestu poznat, musíme po ní jít. Na rozcestí nestačí říct: tady vede pěkná cesta. Když po ní nevyjdete, nikam se nedostanete. Náš každodenní život s Kristem postupně ukazuje, co je správné a co máme dělat. V tomto

Pokračování na 18. straně.

DCR připravuje...

*** Duchovně relaxační víkend pro manželské páry (50+) na Dobré Vodě 17.-19. 10. 2014**

Setkání je určeno pro manžele, jejichž děti vyrostly, dokonce se některé osamostatnily, a kteří se ocitají uprostřed další proměny svého života. Pobyt má přispět k tomu, aby se proměna k dobrému v jejich životě dařila a aby i manželský vztah dále zrál jako dobré víno.

Na programu jsou přednášky, společné sdílení, modlitba, čas jen pro manželský pár. Ubytování poskytuje Dům sv. Vintře v nádherném prostředí Šumavy ve dvoulůžkových pokojích se sprchou a záchodem. Strava zajištěna. A pokud jste mladší a je pro vás toto téma aktuální, nenechte se

odradit číslovkou 50+, život je přece rozmanitý. Přihlásit se můžete na <http://www.dcr.bcb.cz>

V případě dotazů se ozvěte na tel. 731 402 981 nebo na mail dcr@bcb.cz

*** Přednáška Mons. Aleše Opatrného „O naději pro mladé i staré“, která se uskuteční 10. 11. 2014 v 17 hod. v přednáškovém sále klášterního kostela Obětování Panny Marie v Českých Budějovicích (u piaristů).**

V dnešní převratné době člověk snadno ztrácí naději a přitom bez naděje se dá žít jen těžko. Přijďte tedy pro inspiraci k tomu, abychom neuvízli v naději plané a abychom dobře směřovali svůj život.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Nový kurz pro animátory

Ve dnech 19.-21. září 2014 jsme se setkali v Nové Cerekvi, abychom začali další ročník Kurzu pro animátory. Přes dvacet mladých lidí z východní části naší diecéze prožilo úvodní víkend, ve kterém jsme se nejen seznamovali prostřednictvím her a aktivit, ale také jsme se společně modlili a ponořili do několika praktických témat.

Páteční večer byl věnován seznamováním, informacemi o kurzu a zamyšlením nad životem službou animátora. Sobotní dopoledne nám Šárka Kučerová zprostředkovala pohled do psychologie člověka a propojila jej s pohledem duchovním. Po výborném obědě a siestě jsme, ještě než přišel vydatný déšť, stihli hru, ve které jsme otestovali své znalosti Starého zákona. Práci s Biblí jsme se věnovali i v dalším čase, a sice hledáním podnětů pro práci s Písmem ve skupině. Den jsme zakončili modlitbou.

Neděli jsme začali modlitbou nad žalmem a po společné bohoslužbě jsme se ještě zamysleli s P. Jarmírem Stehlíkem nad vztahem mezi člověkem a Bohem.

Jsmo vděční za příjemný víkend a těšíme se na další setkání. Prosíme o modlitby za mladé lidi, aby byli ochotní a vybaveni ke službě.

Jan Pinkas a Jana Egertová

Večer mladých na Lomečku

V sobotu 13. září, v předvečer pouti, se na Lomečku uskutečnil již podruhé Večer mladých. Přípravu si vzali na starosti mladí, kteří loni dokončili animátorský kurz. Ti přijeli už v pátek a společně strávili na Lomečku celý víkend. Připravovali jednak program na sobotní večer a vymýšleli další aktivity pro mladé lidi, které budou organizovat ve svých vikariátech.

V sobotu večer se sešlo více než 30 mladých z Prachaticka a Strakonicka. Nejdříve jsme spolu s dalšími poutníky slavili mši sv., následovaly hry na seznámení i pobavení. Poté jsme si vyslechli katechezi P. Romana Dvořáka na téma *Bůh a škola* a Kryštof Janda, jeden z animátorů, se s námi podělil o svoji zkušenost s prožíváním víry ve škole. Pak už jsme se rozdělili do menších skupinek a diskutovali o tom, jak Bůh ve škole působí. Vrcholem večera byla společná modlitba, kterou svou hudbou skvěle doprovázela kapela Elaion.

Večer byl moc povedený, díky všem, kdo se na něm podíleli, i sestrám, které se o nás úzasně starali. Věříme, že se příští rok na Lomečku zase sejdem.

Terezie Beránková

ZVEME:

- * Podzimní prázdniny na Ktiši: 24.-29.10., DCŽM Ktiš
- * Večer mladých Tábor-Klokoty: 31. 10.
- * Večer mladých Prachatic: 31. 10.
- * SAM (Setkání animátorů mládeže): 7.-9.11., DCŽM Ktiš, téma: *Příprava a reflexe zážitkových her*
- * Christ-life (Strakonicko): 28.-30.11., Volyně

Informace o chystaných akcích najdete na dcm@bcb.cz

Christ-life v Kovářově

Toto víkendové setkání čekali mnozí z nás s napětím. Už dopředu jsme věděli, že bude mít co do činění s kurzem animátorů, že budeme mít návštěvu, která se výrazným způsobem bude podílet na přípravě programu. Navíc byla akce plánována pro celý písecký vikariát, takže se dalo očekávat, že se nás na kovářovské faře bude mačkat nejméně třicet. Tušili jsme, že vše bude asi probíhat jinak, než jsme byli zvyklí. Nevím, jak na tom byli ostatní, ale moje nejistoty se začaly rozplývat už v pátek na večerní mši, kterou jsme setkání zahajovali. Sešli jsme se na ní v celkem obvyklé sestavě, přibýly jen čtyři nové tváře v podobě Janči, Jendy a otců Romana a Petra, takže zasvitla naděje, že to s nedostatkem místa na faře nebude přece jen tak žhavé. Navíc, když jsme se pak před večerem všichni představili a během večera a následujících her trochu blíže poznali, zjistili jsme, že společný víkend bude mít určitě něco do sebe.

Pokračování na 18. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Pokračování ze 17. strany.

Při prvním povídání jsme uvažovali nad tím, kdo jsme a kdo je Bůh. Otec Roman využil známý Rembrandtův obraz *Návrat marmotratného syna*, na němž je jedna ruka otce (Boha) vyobrazena jako ženská a druhá jako mužská. To má symbolizovat, že Bůh je zároveň otec (tedy náročný), i matka (ten, kdo ochraňuje, opatruje). Zároveň je to někdo, kdo nás povolává do vztahu. Tyto skutečnosti se staly východiskem našeho setkání. Den jsme završili modlitbou.

V sobotu, po snídani a modlitbě, nám P. Řehoř přiblížil, jaké různé karikatury (nebo zavádějící představy) Boha si člověk někdy vytváří – přísný Bůh, který nám nic neodpustí, nebo Bůh „pohodář“, u něhož všechno projde, Bůh zastaralý, který nám nerozumí, Bůh, který stvořil svět, ale už se o něj dál nezajímá a je kdesi daleko, a další. Zároveň jsme se seznámili s úryvky z Bible, které nám říkají o Bohu něco jiného – že je dobrý, milující, milosrdný, ale také náročný, který nám důvěřuje, a proto nám svěřuje někdy obtížné úkoly.

Po vynikajícím obědě a vítané siestě jsme si dopřáli skvělou hru. Ve skupinkách bylo třeba napsat SMS zprávu o 160 znacích do čtverečkové sítě. Každé písmeno a znak měly svou bodovou dotaci. Pak jsme běželi k dalšímu, totožnému papíru, na který jsme měli zprávu přepsat. Hodnotil se bodový zisk za písmena a rychlost.

Následovala další úvaha P. Romana, tentokrát o modlitbě, která pokračovala i po mši a po večeři. Přemýšleli jsme, jaké druhy a formy modlitby máme a co vlastně modlitba je. I zde nám P. Roman nabídl trochu nový pohled – modlitba není vlastně nic jiného, než „aktivovaný vztah s Bohem“.

Kolem 21. hodiny jsme se sešli v kostele k adoraci, která měla poměrně nezvyklou podobu. Znovu jsme si připomněli různé karikatury Boha, kterých se chceme vzdát, což bylo symbolizováno položením kamene před oltář. Na druhou stranu zapálená svíce symbolizovala pravý opak karikatury, tedy představu o Bohu, kterou nám nabízí Písmo a kterou chceme přijmout za vlastní. Následovala chvíle, kdy jsme mohli vyslovit chválu, díky a prosby; pak každý z nás dostal požehnání od jednoho z otců.

Prvním důležitým bodem neděle byla společná ranní modlitba a pak svatováclavská mše. Podobně jako během soboty i v neděli po mši odjelo několik lidí (včetně našich hostů z Ktiše), takže nás zbylo poměrně málo. I tak jsme ale společnými silami zvládli úklid. Před obědem jsme se sešli k závěrečné bilanci a reflexi.

Děk patří všem, kteří se podíleli na přípravě programu – otcům Řehořovi, Romanovi a Petrovi, Janče a Jendovi. Děkujeme i paní Němečkové za to, že se postarala o sobotní a nedělní oběd a umožnila nám tak intenzivněji se účastnit programu. A Bohu vděčíme za to, že jsme se mohli opět sejít a společně vytvářet něco krásného a smysluplného. *(příspěvek byl zkrácen, celý naleznete na stránkách www.dcm.bcb.cz)*

Stanislav Štangel (vlevo)

Rozhovor se Standou Štanglem

Odkud pocházíš a co jsi dělal předtím, než jsi přišel na Ktiš?

Pocházím z Nové Včelnice, kde jsem chodil na základní školu. Střední školu jsem studoval ve Vysokém Mýtě, konkrétně šlo o stavební obor Pozemní stavitelství. Také jsem byl skoro rok v Teologickém konviktu. Do týmu jsem se dostal díky kontaktu s P. Romanem Dvořákem.

Jak vypadá život a služba v týmu?

Služba v týmu je velice rozmanitá. Zahrnuje spousty činností, od tvorby programů na různé akce po focení, vaření, topení, úklid, ale také množství venkovních úprav na centru. Především je to však věnování se různým lidem, kteří přijíždí do centra.

Co tě baví na práci s mladými?

Na práci s mladými mě baví jejich rozmanitost. Každý je jiný a každý potřebuje něco jiného. Je to zároveň velice náročné odhadnout, co kdo potřebuje. Je například hezké, že občas přijede někdo neohlášen či velice narychlo. To udělá vždy radost, když na tak klidném místě ten klid někdo občas naruší.

Jaký je tvůj největší koníček? Co rád děláš?

Můj největší koníček je hokej. Ne že bych ho aktivně hrál, ale aktivně fandím. A to hokejovému klubu z Pardubic. Když jsem studoval na střední škole, jezdil jsem na téměř každý domácí zápas.

Jinak rád hraju tenis, to je pro mě veliké odreakování a zároveň tak trochu jiné vyčerpání.

Na jaké místo na světě, kde jsi ještě nebyl, by ses rád podíval?

Vzhledem k tomu, že mě baví obdivovat krásy různých staveb, rád bych se podíval na nějaké místo, kde by byla spousta rozmanitých staveb poblíž sebe. Což je téměř všude. Přesto, kdybych měl konkrétně vybrat nějaké místo, zřejmě by to byla Dubaj.

-dcm-

DCR

Pokračování z 16. strany.

světě bojujeme s pokušeními. I Ježíš s nimi bojoval, nebylo to pro něj jednoduché a nebyla to jen záležitost 40 dní. To by totiž člověk bral, že projde životní zkouškou a pak to bude dobré. Ježíš byl pokoušen ďáblem a pak Božím nepřítelem přes druhé lidi. Co je těžší situace: pokušení od Božího nepřítele nebo od někoho z rodiny, když vás tahají k věcem, které nemáte dělat, směrem, kterým nemáte jít? Je třeba, abychom s pokušením počítali dnes a denně. Zaměříme na Ježíšovo pokušení ve třech bodech. Pokušení chlebě - všechny rodiny jsou pokoušeny v tom, zda dají přednost hmotnému zabezpečení, bohatství nebo zdraví před evangeliem, spásou svých dětí. Záludnější ale je, že člověk zamění svůj osobní důvěrný vztah s Bohem za vnější věci, které dělá sám. Nejhorší je to pokušení v náboženské rovině. Spokojíme se s tím, že vypadáme jako dobrá křesťanská rodina - naše děti jdou ještě někdy ke zpovědi, my se i občas modlíme, děláme charitu, ale rezignujeme na důvěrný vztah s Bohem. Třetí pokušení spočívá v lidských vztazích. Podstatou pokušení Ježíšových bylo porušení jeho vztahu k Otci a podstatou našich je porušení vztahu ke Kristu. Ztráta důvěrného společenství s Ježíšem se projevuje ve vztazích k partnerům, k dětem, starým rodičům. Pokušení moci v manželství podléhá mnoho lidí. Chceme; druhého předělat, manipulovat s ním, rozhodovat za něj. Samozřejmě „k dobru“, „pomůžu“ mu tím. Je to pokušení kratší cesty. Jestliže svého partnera k něčemu donutíte, seberete mu, že by na to přišel sám, že by se pro to rozhodl a že by u toho zůstal. Stejně u dětí, když je budete od puberty k něčemu nutit, přijde doba, kdy budou dělat přesný opak. A pak je pokušení žít život bez kříže. Taková cesta neexistuje, kříž je důsledek našeho hříchu a vykoupení, lásky Boží. Ježíš nás vede k tomu, abychom ho denně následovali, nesli denně svůj kříž. Křížem není partner, největším hříchem jsme si my sami, neumíme přijmout svoji vlastní křehkost, slabost. Křížem je i úplné přijetí mé životní cesty, mého povolání a poslání se vším, co k tomu patří. Kdykoli Bůh někoho povolal, říká mu: Neboj se, jsem s tebou. Když vás povolal do manželství, je s vámi a uprostřed vás se vším, co prožíváte. Je s vámi i s dětmi v konfliktu. Je s vámi i v těch chvílích, které jsou velmi těžké a bolestné. Jedině tak jsme schopni přinést ovoce, kterým je záchrana všech, spása Boží. Těšilo by nás, kdybychom se mohli v nebi radovat s těmi nejbližšími, ale to začíná v tom, že se k těm druhým chováme, jak se chová on. Ježíš řekl: Já jsem dveře, - učme se přistupovat i k těm nejbližším skrze Krista a v Kristu s tou láskou a přijetím, které mě i jim dává On.

*Duchovní slovo P. Vojtěcha Kodeta OCarm.,
30. 8. 2014 Žďár nad Sázavou
(upraveno do textu z audiozáznamu)*

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Šumavské kostelíky IV.

PĚKNÁ

I toto místo spadalo do administrace P. F. Honzy. Dodnes děkuji za jeho informace a poskytnuté podkladové materiály, když jsem dopisoval II. díl své trilogie „Mirovice na prahu století“. Rozkódování nápisu Komotau na zvonu sv. Martina bylo celkem jednoznačné - Chomutov. Avšak nápis SCHÖNAU vůbec nepotvrzoval Pěknou na Šumavě.

Z historického přehledu lze vyčíst, že lokalita má zmínku od roku 1785, farností se stala r. 1857, matriky vedeny id r. 1787, kostel sv. Anny postaven v letech 1788-91. Podle tehdejších údajů se poslední birmování uskutečnilo v roce 1937.

Pěkná

Díky perfektní práci tehdejšího pana faráře Klimesche se mi dostala k prozkoumání dokumentace z let 1940-42, pochopitelně v němčině. Jde tedy o Pfarrgemeinde/ Kath. Pfarramt Schönau, Land Prachatitz. Dále přesné hlášení o místních zvonech (4 kusy). Nutno doplnit, že v tehdejší době se v blízkém okolí nacházela ještě kaple „Rothügelkapelle“ (Červený Vrch). Pro nedostatek místa nelze podrobněji rozvádět (viz trilogie, díl II.). V době, kdy do Pěkné (Volar) přišel P. Honsa, již po kapli nebylo ani památky. Kapitola o pátrání po zvonu i kapli končí slovy: „Ty prasata komunistický ji srovnali se zemí“ (autentická výpověď svědka).

V současné době je kostel v Pěkné opět uzavřen bez bohoslužeb. Ale má novou, světle zelenkavou fasádu a v sousedství ležící hřbitůvek s několika novými hroby, opravená vrata. Deska na fasádě popisuje minulost kostela. V roce 1945-46 muselo všech 1450 obyvatel svůj domov opustit. V letech 1996-97 byla provedena celková renovace prostřednictvím FÚ Volary a pomoci darů dřívějších německých obyvatel a obce Nové Pece.

V roce 1998 došlo i k obnově památníků padlým a nezvěstným. Situace je zde taková, že do kostela již nikdo nechodí!

ŽELNAVA

S malou zastávkou v Záhvozdí, kde jsem vzpomínal, jak jsme hrabali, kupili a odváželi seno spolu se zdejšími poválečnými přistěhovalci, jsem zastavil před kostelem sv. Jakuba Staršího, apoštola. Naposledy jsem zde byl, když pracovníci v uniformách i civilu vyšetřovali noční vniknutí a vykradení kostela. Pachtel odcizil několik dřevěných soch, plátno obrazu Anděla strážného, další církevní předměty a finanční hotovost ze dvou pokladniček.

Dnes je zde klid, a tak si krátce připomeňme, že původní gotický kostel byl znovu vystavěn v letech 1708-1712, posvěcen 19. 2. 1713 krumlovským prelátem, dále pak opraven r. 1892 a 1985. Plebanie je uváděna rokem 1395, matriky od r. 1664. První zmínka pochází z roku 1360, kdy až do roku 1395 byl spor mezi klášterem zlatokorunským a proboštským vyšebrodským. Dnes zde žije asi 130 obyvatel.

Želna

PERNEK

Rozhodně nebylo možné nezastavit na pěkné, ve svahu položené obdélníkové návsi, kde obklopena stromy stojí nově upravená vesnická kaple z roku 1934 připomínající velký požár v roce 1931. K její obnově došlo v roce 2000, když stejně jako v jiných případech v dobách potlačeného pohraničí, zůstávala bez zájmu. Obec je vyhlášena jako vesnická památková zóna s dochovaným souborem hornorakouských zděných domů.

Pokračování na 20. straně.

Pernek

KRÁLOVÉHRADECKÉ DIECÉZNÍ CENTRUM PRO SENIORY

zve na

7. Celostátní setkání animátorů seniorů

v pátek 24. 10. 2014

Hradec Králové, Nové Adalbertinum,
kostel Nanebevzetí Panny Marie
(Velké náměstí)

PROGRAM

Nové Adalbertinum – chodba přízemí

7:45-8:45 registrace

Kostel Nanebevzetí Panny Marie

8:00-8:45 předprogram MoSeS – modlitba

animátorů za seniory a službu

8:50 zahájení, úvodní slovo biskup

Mons. Josef Kajnek

9:00 bohoslužba, hl. celebrant

kardinál ThLic. Dominik Duka, OP

Nové Adalbertinum – Velký sál

10:30 P. doc. Michal Kaplánek, Th.D.:
„Činnost laiků v církvi“

11:30 přestávka

11:45 P. Jan Rybář SJ: „Pastorační styl
papeže Františka“

12:45 přestávka na oběd

14:00 Mons. Dr. Ján Majerník (SR): „Jak
prohloubit ve stáří vztah k Bohu“

15:00 přestávka

15:15 Jana Sieberová: „Nestačí dobře žít,
nýbrž je důležité i správně zemřít“

16:20-16:30 slosování o ceny

Nové Adalbertinum – Malý sál

16:40-18:00 posezení u kávy, vinné osvěžení,
sdílení

Nové Adalbertinum – Velký sál

od 18:30 Pavel Helan, vldný písničkář,
benefiční koncert pro veřejnost
(výtěžek věnován Domácí hospicové
péči OCH Hradec Králové)

Změna programu vyhrazena.

Celostátní setkání animátorů seniorů je akce určená lidem různých věkových kategorií z celé ČR, kteří se věnují nebo chtějí věnovat pastorační práci se seniory (na diecézní úrovni, ve farnostech, domovech pro seniory apod.).

INFORMACE A PŘÍHLÁŠKY:

Biskupství královéhradecké

Diecézní centrum pro seniory

Velké nám. 35

500 01 Hradec Králové

tel.: 495 063 661

mobil: 737 215 328, 734 435 368

e-mail: animatori@bihk.cz

web: www.animatori.cz (online přihláška)

Uzávěrka doručení přihlášek: 21. 10. 2014

Pokračování z 19. strany.

HORNÍ PLANÁ

Původní název obce byl Planá pod Vítkovou Horou. Byla založena cisterciáky ze zlatokorunského kláštera. První zmínky pocházejí z let 1339, o deset let později povýšena na městečko. Plebánie uváděna rokem 1349, děkanství 1895, matriky od r. 1670. Děkanství kostel byl původně gotický z 2. pol. 13. st. V letech 1694-96 a poč. 18. st. rozšířen. Zsvěcení sv. Markéty. Na vrchu, ve středověku zvaném „Mons Vitkonis“ (Dobrá Voda), je kostel Panny Marie Bolestné, původně barokní stavba z let 1777-79 na místě původní dřevěné kaple z roku 1760. Žádný z návštěvníků nemůže přehlédnout, jak kostel na Horním náměstí vévodí celému okolí. Uvnitř najdeme renesanční malby (kolem r. 1520), unikátní varhany, kostelní věž původně sloužila i k obraně města.

Dnes je město největším v celé oblasti Lipensko-jezera s 2300 obyvateli. Je místem turistického a rekreačního vyžití, prochází tudy turistické i cyklistické trasy. Je rodištěm spisovatele a básníka Adalberta Stiftera, v rodném domku je literární muzeum. Jeho památník je rovněž na zmíněném vrchu.

Horní Planá

Sobota v Klokotech Maria, Matka naděje

První zářijovou sobotu dne 6. 9. 2014 přijel do Klokot P. Jiří Můčka OMI, člen společné duchovní správy oblátů v Plasích u Plzně. Po zpívání klokotských hodinkách a modlitbě růžence následovala mše svatá, za účasti o. Pavla a o. Mariusze. V kázání se otec Můčka soustředil na úlohu Panny Marie v životě Pána Ježíše, jak s ním prožívala všechna období jeho pozemského života, a zdůraznil, že i pro nás je naší nebeskou Matkou, která nám může a chce pomáhat. I u nás na Klokotech je známá rada „skrže Marii k Ježíši“ a „Panna Marie je naše naděje a chce nás vést a dovést k svému Synu do našeho nebeského domova“. Proto se k ní s důvěrou můžeme utíkat a prosit za její ochranu a pomoc v každé naší potřebě a v každé situaci. V průběhu sobotního odpoledne byla příležitost i ke svátosti smíření. Po mši svaté následovalo svátostné požehnání a skupinka věřících se vydala i na pouť ke kapli U Dobré vody.

Ing. Pavel Vejkrab

Černá v Pošumaví

ČERNÁ V POŠUMAVÍ

Farní kostel Neposkvrněného Početí Panny Marie rozhodně nelze přehlédnout, vévodí celému protáhlému náměstí. Byl postaven v letech 1799-1800 na místě dřevěné kaple z r. 1787. V letech 1901-1904 byl pseudorománsky přestavěn. Lokalie je připomínána rokem 1787, farnost r. 1858, matriky vedeny od r. 1787. První zmínka však pochází z roku 1268, kdy tuto lokalitu „Na Hirzově“ darovací listinou postoupil Přemysl Otakar II. svému purkrabímu. V dalším průběhu času byl název místa měněn. Význam narostl v 18. století, v roce 1811 dochází k těžbě tuhy a otevírají se grafitové doly. Církevní historie přístupná na internetu je neuvěřitelně cenná a popisuje zejména osudy církve po roce 1945. Působil zde pan farář Jan Prachař, který však po varování, na Zelený čtvrtek r. 1949, zamkl kostel, vzal klíč a emigroval do Německa. Klíč při působení v USA nechal pozlatit a po návratu v roce 1991 předal. Při své druhé cestě, když se chtěl vrátit do vlasti, byl při mezipřistání ve Vídni přepaden a těžce zraněn. Po převozu do pelhřimovské nemocnice, který zařídila jeho sestra, za měsíc zemřel. Ocenění za své zásluhy se už nedomáhal.

František Růžicka, České Budějovice

HUDEBNÍCI Z CHINASKI V MILEVSKU

S hudebně poetickým projektem „Nitky“ navštíví Latinskou školu milevského kláštera bratři Škochové. Autorem hudby je kytarista, hudební skladatel a producent, baskytarista skupiny Chinaski Ondřej Škoch, který zde představí zhudebněné básně Bohuslava Reynka a Suzanne Renaud.

Obsazení: Štěpán Škoch – saxofon, flétny, percuze, zpěv. Ondřej Škoch – kytara, zpěv. Darek Král – klávesy.

Akce se koná 23.10. v 19 hod., vstupné je 220 Kč, předprodej v klášteře za 180 Kč.

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Matka Elvira - Objímat vyhaslá srdce

Příběh komunity Cenacolo

Kniha popisuje životní příběh italské řeholnice Matky Elviry, zakladatelky komunity Cenacolo. Jejím cílem je poskytnout útočiště a uzdravení mladým lidem, jejichž život z nějakých důvodů ztroskotá. Postupem času se dílo Matky Elviry rozrostlo, takže dnes už čítá více než šedesát komunit v osmnácti zemích světa. brož., 112 s., 139 Kč

Louis de Wohl - Nepokojný plamen

Život svatého Augustina

Román vypráví příběh Augustina - va přerodu z marnotratného, ctižádostivého mladíka v muže Božího, v duchovního spisovatele i teologa, jehož literární díla utvářela po staletí západní myšlení.

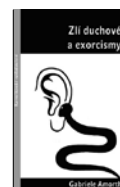

váz., 256 s., 269 Kč

Gabriele Amorth - Zlí duchové a exorcismy

Kniha si klade za cíl podat v souladu s katolickou teologií a naukou jednoduchý výklad o satanovi, jeho služebnících a jejich vztahu k lidským tvorům, a tak upozornit na rozsáhlou moc, kterou může ďábel uplatňovat nad světem, zvláště zůstává-li neznámý nebo špatně vykládaný.

brož., 56 s., 69 Kč

Paulus Terwitte - Bohatství prostého života

Inspirace svatým Františkem

Německý kapucín a psychoterapeut povzbuzuje čtenáře, aby zkusil žít evangelium na františkánský způsob a došel tak ke štěstí, naplněnému Bohem. Jeho cílem je, aby pro dnešní dobu zazářil duch a síla františkánské duchovnosti.

brož., 104 s., 139 Kč

Eduard Martin - Babičky jsou nejmoudřejší

Krátké povídky určené všem babičkám, které umí pozlácovat dětství, protože právě ony byly poslány na tento svět s jedním z nejdůležitějších poselství, jaká se mají předávat - vnášet do nejistých dob zázračnou jistotu lásky.

brož., 152 s., 139 Kč

Katrina J. Zenová - Být ženou

Knížka se snaží odhalit ženského ducha, objevit jeho význam pro cestu každé ženy a definitivně odpovédět na otázku: „Kdo vlastně jsem?“ Autorka vychází z díla svého duchovního otce Jana Pavla II., z Teologie těla.

brož., 152 s., 159 Kč

www.ikarmel.cz

PERSONALIA

UKONČENÍ KNĚŽSKÉ SLUŽBY V DIECÉZI

P. Mgr. Jiří Čepl, OMelit., kněz brněnské diecéze, byl s vědomím sídelního biskupa Mons. Vojtěcha Cikrleho k 31. 8. 2014 odvolán z funkce administrátora farnosti Vodňany a excurrento administrátora farností Bílsko a Skočice, vše vikariát Strakonice a z funkce člena vikariátní rady vikariátu Strakonice.

P. Tomáš Koňářík, OCr. byl s vědomím řeholního představeného k 31. 8. 2014 odvolán z úřadu administrátora farnosti Římov, vikariát Č. Budějovice-venkov.

P. Ing. Dr. Alois Kříšťan, SDB, Th.D. byl na žádost svých řeholních představených k 30. 9. 2014 odvolán z úřadu výpomocného duchovního ve farnostech Dolní Slověnice, Libníč, Lišov, Rudolfov a Štěpánovice, vše vikariát Č. Budějovice-venkov.

Všem třem kněžím upřímně děkujeme za jejich kněžskou službu v diecézi českobudějovické a do další kněžské služby přejeme hojnost Božího požehnání.

USTANOVENÍ

P. Mgr. Jiří Kalaš byl k 15. 8. 2014 odvolán z úřadu výpomocného duchovního farnosti děkanství u kostela sv. Mikuláše - České Budějovice, vikariát Č. Budějovice-město, a k témuž datu byl ustanoven farním vikářem farností České Velenice, Dvory nad Lužnicí, Chlum u Třeboně, Krabonoš, Lutová, Majdalena, Rapšach, Suchdol nad Lužnicí a Třeboň, vše vikariát Jindřichův Hradec.

P. Petr Maximilián Koutský, CFSsS byl se souhlasem řeholních představených k 31. 8. 2014 odvolán z úřadu administrátora in spiritualibus farnosti sv. Cyrila a Metoděje České Budějovice-Suché Vrbné, vikariát Č. Budějovice-město a administrátora in spiritualibus farnosti Lednice, vikariát Č. Budějovice-venkov, a od 1. 9. 2014 byl ustanoven administrátorem farnosti Římov a administrátorem in spiritualibus farnosti Střížov, vše vikariát Č. Budějovice-venkov.

P. Mgr. Miroslav Šásek byl od 1. 9. 2014 odvolán z úřadu administrátora in spiritualibus farnosti Střížov, vikariát Č. Budějovice-venkov, a k témuž datu byl ustanoven administrátorem in spiritualibus farnosti sv. Cyrila a Metoděje České Budějovice-Suché Vrbné, vikariát Č. Budějovice-město. Ustanovení farním vikářem farnosti - děkanství u sv. Mikuláše, České Budějovice zůstává v platnosti.

Ing. Pavel Poláček, trvalý jáhen, byl od 1. 9. 2014 ustanoven k jáhenské službě ve farnostech Borovany, Jilovice a Mladošovice, vše vikariát Č. Budějovice-venkov. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Ivo Prokop byl od 1. 9. 2014 ustanoven administrátorem in spiritualibus farnosti Lednice, vikariát Č. Budějovice-venkov. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Jaroslav Šmejkal byl od 1. 9. 2014 odvolán z úřadu administrátora farnosti České

Velenice a excurrento administrátora farností Dvory nad Lužnicí, Chlum u Třeboně, Krabonoš, Lutová, Rapšach, Suchdol nad Lužnicí, vše vikariát Jindřichův Hradec a z úřadu člena vikariátní rady vikariátu Jindřichův Hradec, a k témuž datu byl ustanoven administrátorem farnosti Pacov, a excurrento administrátorem farností Cětov, Pošná, Velká Chyška a Zhoř u Pacova, vše vikariát Pelhřimov.

P. Mgr. Tomáš Hajda byl od 1. 9. 2014 odvolán z úřadu administrátora farnosti Pacov, a excurrento administrátora farností Cětov, Pošná, Velká Chyška a Zhoř u Pacova, vše vikariát Pelhřimov, z funkce sekretáře vikariátu Pelhřimov a z úřadu člena vikariátní rady vikariátu Pelhřimov, a k témuž datu byl ustanoven administrátorem farnosti Vodňany, a excurrento administrátorem farností Chelčice, Lomec a Skočice, vše vikariát Strakonice a členem vikariátní rady vikariátu Strakonice.

P. Miroslav Nikola byl od 1. 9. 2014 odvolán z úřadu excurrento administrátora farností Lomec a Chelčice, vše vikariát Strakonice, a k témuž datu byl ustanoven excurrento administrátorem farností Bílsko, vikariát Strakonice. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. ThLic. David Henzl byl od 1. 9. 2014 ustanoven excurrento administrátorem farností České Velenice, Dvory nad Lužnicí, Chlum u Třeboně, Krabonoš, Lutová, Rapšach a Suchdol n. Lužnicí, vše vikariát Jindřichův Hradec. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Michal Pulec byl k 31. 8. 2014 odvolán z úřadu excurrento administrátora farnosti Nicov u Stach, vikariát Prachatic, a od 1. 9. 2014 byl ustanoven excurrento administrátorem in spiritualibus farnosti Nicov u Stach, vikariát Prachatic. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

Mgr. Jan Bláha, pastorační asistent, byl od 1. 9. 2014 ustanoven administrátorem in materialibus farnosti BNicov u Stach, vikariát Prachatic. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Dominik Hroznata Holický, JC.D. byl od 1. 9. 2014 do 30. 9. 2014 ustanoven výpomocným duchovním farností Starý Rožmitál a Hvoždany, vše vikariát Písek.

P. Mgr. Pavel Berkovský byl k 28. 8. 2014 odvolán z úřadu administrátora farnosti Choustník a excurrento administrátora farností Budislav, Dírná a Tučapy, vše vikariát Tábor, a od 29. 8. 2014 ustanoven výpomocným duchovním ve farnostech Choustník, Budislav, Dírná a Tučapy, vše vikariát Tábor.

P. Mgr. Jan Hamberger byl od 29. 8. 2014 ustanoven excurrento administrátorem farností Choustník, Budislav, Dírná a Tučapy, vše vikariát Tábor. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. Mgr. Jan Doležal, Písek, oslaví 24. 9. 2014 své čtyřicáté narozeniny.

K životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

P. Mgr. Pavel Berkovský, Choustník, oslaví 24. 9. 2014 dvacáté výročí kněžského svěcení.

P. Mgr. Jaroslav Šmejkal, Pacov, oslaví 24. 9. 2014 dvacáté výročí kněžského svěcení.

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.

ÚMRTÍ

P. František Pich zemřel 4. 9. 2014 v Kněžském domově v Českých Budějovicích-Suchém Vrbném ve věku nedožitých 80-ti let. Pohřben byl 10. 9. 2014 v do kněžského hrobu v Chyškách.

R. I. P.

USTANOVENÍ

P. Josef Hugo Pitel, OPraem. byl k 30. 9. 2014 odvolán z funkce prezidenta Diecézní charity České Budějovice.

Mons. Mgr. Pavel Posád, pomocný biskup a probošt Katedrální kapituly u sv. Mikuláše, byl od 1. 10. 2014 jmenován prezidentem Diecézní charity České Budějovice.

Děkujeme P. Pitlovi za jeho dlouholeté obětavé působení v českobudějovické Diecézní charitě a přejeme mu zaslužený odpočinek v Domově sv. Františka ve Veselí n. Lužnicí. -acebb-

KRÁTKÁ OZNÁMENÍ A POZVÁNÍ Z KLOKOT

- 15.10. středa 17.45 hod.
Emauzy – Posezení u čaje nad Biblí
- 19.10. – Misijní neděle
sbírka na misie – dětská mše sv.
- 22.10. středa 17.45 hod.
Emauzy - Setkání seniorů
- 25.10. sobota 17 hod.
Hubertská mše sv.
- 26.10. neděle 16 hod.
Řeckokatolická mše sv.
- 27.-29.10. Podzimní prázdniny
Klokoty - Příměstský tábor
- 31.10. pátek 17.45 hod.
Velká klokotská křížová cesta
- 3.11. pondělí
Slovenská mše sv. v rámci Dnů slovenské kultury
- 4.11. 1. pátek v měsíci
Emauzy - celodenní adorace (11-16:30 hod.)
17:30-18:45 s modlitbami a zpěvem
18:45-20:30 tichá adorace
- každý pátek 17.30-20.30 hod.
Adorace se svátostí smíření v kostele

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha ve Čtyřech Dvorech. Mši sv. odtud přenášíme vždy v pátek od 18 hod. (kromě prvního pátku v měsíci a prázdnin).

* Každé pondělí od 15.40 vysíláme pořad **Kukadlo**, který poodhrnuje oponu redakčního zákulisí. Na začátku týdne se můžete dozvědět o všem, co se v Proglasu aktuálně děje, jaké se chystají přímé přenosy, na jaké pořady se můžete těšit, zda-li jsou nějaké programové změny. Členové Klubu přátel Radia Proglas (Kapři) zjistí, jakými novinkami víří proglasový rybníček.

* V úterý 21.10. od 22.00 z jihočeského studia Jan Neumann naladíte rozhovor s Ing. arch. Jaromírem Kročákem nazvaný „**Ač nejsem věřící, jsem silně věřící**.“ Tak se vyjadřuje sám host relace, když hovoří o svém povolání jako o neustálé snaze vidět a přinést to dobré během práce na sakrálních i světských objektech, i ve vyčerpávajících a obohacujících rozhovorech s investory, památkáři, politiky i „obyčejnými“ lidmi. Nejen o jeho pracovních počínech - například rekonstrukci katedrály sv. Mikuláše v Českých Budějovicích nebo záchraně gotického hradu v Soběslavi - hovoří s hostem Kateřina Brichcinová a Jitka Skřičková. Reprižu pořadu vysíláme v pondělí 27.10. od 9.30.

* Člověk má mnohdy ze smrti strach... Bojí se smrti svých blízkých, obává se smrti vlastní. Pokud najdeme odvahu pohlédnout smrti do tváře, pokud se nebudeme snažit vytěsnit ji ze života, možná poznáme, že není tak děsivá. O důležitosti vyrovnání se skutečností smrti hovoří teolog Tomáš Veber z Teologické fakulty JU v Českých Budějovicích. Naladíte v rámci relace **Dotýkáni světla** s podtitulem **Umění žít s myšlenkou na smrt** v pátek 31.10. od 22.00 nebo v repríze v neděli 2.11. od 17.30.

* Od tzv. Sametové revoluce uběhlo již čtvrtstoletí. Při této příležitosti navštívil redaktor Antonín Žolnerčík bývalého mluvčího Charty '77 Tomáše Hradílkem. V pořadu ostravského studia Hedvika uslyšíte rozhovor nejen o tom, „jak to bylo“, ale zazní i zhodnocení života ve svobodné společnosti. Pořad studia Hedvika s titulem **Rozhovor s bývalým mluvčím Charty '77 Tomášem Hradílkem** zachytíte ve čtvrtek 6.11. od 22.00 nebo v opakování 10.11. od 16.30.

* V pátek od 9.30 jsme začali vysílat živě z pražského studia Kristián a tak se i relace jmenuje: **Živě z Prahy**. Téma **Neviditelné oběti komunismu** otevřeme 7.11. Letos v listopadu si připomínáme již 25. výročí listopadového převratu v naší zemi. Těmto událostem předcházela více než čtyřicetiletá komunistická totalita, která zahubila stovky a zničila desetitisíce životů. Právě ty, kteří padli režimu za obět, poznáme tento-

krát blíže. Na gymnáziu F. X. Šaldy v Liberci již delší čas běží projekt nazvaný **Neviditelné oběti komunismu**. Je věnovaný těm, kdo z naší země během totality emigrovali. Oni i jejich potomci se stali další, méně viditelnou obětí komunismu. Hostem redaktora Pavla Smolka bude člen projektu, student Pavel Dostalík, který pravděpodobně přijde i se svými kolegy-vrstevníky. A my se tak budeme moci seznámit s pohledem mladé generace na naši totalitní minulost.

* Tradiční olomoucké podzimní festivaly Baroko a Opera Schrattenbach spojuje osoba jejich zakladatele a dramaturga, skladatele Tomáše Hanzlíka, který v rámci relace **Oktáva** v pátek 7.11. od 16.55 přehlídky představí a pozve na jednotlivé koncerty nadcházejících ročníků. Festival Baroko uvádí známé kompozice 17. a 18. století, ale i novodobé premiéry děl dnes již zapomenutých. Opera Schrattenbach se věnuje soudobé hudbě. K poslechu zve redaktorka Radka Rozkvcová.

* **Kafemlýnek**, pořad určený hlavně maminkám na rodičovské dovolené, bude mít 11. 11. téma netradiční, možná i kontroverzní. O sexualitě ve výchově, o tom, jak se této oblasti výchovy věnovat, hovořila na základě otázek rodičů Kateřina Brichcinová se svým dědečkem, MUDr. Slavojem Brichcínem, psychiatrem a sexuologem. Na slyšenou se těší také Irena Kintrová. -js-

Římskokatolická farnost
Děkanství u sv. Mikuláše
v Českých Budějovicích

pořádá výstavu

„CÍSAŘ A KRÁL KAREL I. KŘESŤANSKÝ STÁTNÍK“

v křížové chodbě bývalého
dominikánského kláštera
na Piaristickém náměstí
v Českých Budějovicích.

Výstava je přístupná
od pátku do neděle
od 10 do 17 hod.
a potrvá do konce října 2014.

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Anna Bissiová - Všemocné emoce?

Jak poznat a zvládat vlastní emoce
Zkušená psycholožka objasňuje
původ různorodých emocí, které se
v nás ožívají, a poukazuje na to, jak
důležitou roli plní emoce v lidském
životě. Učí nás, jak jim porozumět a naučit se
s nimi žít.

Brož., 224 str., cena 235 Kč

10 rad papeže Františka pro dobrý život

Argentinský časopis Clarín se obrátil na papeže Františka s otázkou, zda existuje nějaký návod na šťastný život. V neformálním rozhovoru Svätý otec odpověděl, že takový recept nezná, ale zmínil deset rad či principů, které jsou základem vyrovnaného života.

Brož., 24 str., kapesní formát, s fotografiemi,
35 Kč

Salvatore Tumino - Odpustit otci i matce

Vztah k rodičům netíží jen dospívající, ale i ty, kdo jsou již sami rodiči. Možná, že si sami nepřipouštíme, že je třeba sestoupit do naší minulosti a odpustit, abychom mohli milovat v plnosti.

Brož., 64 str., 99 Kč

DALŠÍ SADA ZÁLOŽEK - S MODLITBOU NA DRUHÉ STRANĚ

Modlitba v nemoci, Modlitba ve smutných chvílích, Modlitba řidiče, Modlitba v době hledání životního partnera, Modlitba papeže Františka ke Svaté rodině, 10 všedních projevů lásky, 10 Božích přikázání (jako ANO životu), Modlitba za politiky, Modlitba snoubenců, Modlitba ve chvílích stresu, Modlitba, když se nic nedaří a Modlitba papeže Františka k Panně Marii rozvazující uzly.

4 Kč

NOVÉ E-KNIHY

L. a F. Casadei: Ďáblovi tváří v tvář. Zkušenost rodiny pronásledované zlem. 115 Kč

G. Amort: Mocnější než zlo. Jak rozpoznávat a přemáhat zlého ducha a vyhýbat se mu. 160 Kč

H. Hurnardová: Jako laň na výšinách. Alegorický román o touze Božích dětí nechat se dovést na výšiny lásky, radosti a vítězství. 120 Kč

H. Hurnardová: Na horách balzámových. Pokračování předešlého titulu. 120 Kč

J. Pralong: Pryč s černými myšlenkami. Rady, jak se jim účinně postavit. 87 Kč

Objednávejte přes naši webovou stránku <http://www.paulinky.cz/obchod/eknihy>

www.paulinky.cz

Modlitby inspirované myšlenkami svatých otců

Panno Maria, Bohorodičko, Matko Ježíše Krista, Průvodkyně Kristova života, Všudypřítomná, a přece neznámá, čistá, vzdělaná a skromná, trpící Matko, nejbližší naše Přímluvkyně, Ty za nás můžeš vždy prosit u Ježíše Krista.

Naděje beznadějných, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Naděje těch, kteří našli naději, děkujeme ti.*

Utěšitelko zoufalých, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Utěšitelko těch, kteří našli útěchu, děkujeme ti.*

Sílo zesláblých, pros za naši duši a uzdravení těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Sílo těch, kteří byli posílněni, děkujeme ti.*

Víro nevěřících, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Víro těch, kteří našli víru, děkujeme ti.*

Lásko nemilujících, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Lásko těch, kteří začali opravdově milovat, děkujeme ti.*

Nevinnosti provinilých, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Nevinnosti těch, kteří očistili svoji duši lítostí, děkujeme ti.*

Utěšitelko plačících, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Utěšitelko těch, kterým se vrátil úsměv na tvář, děkujeme ti.*

Posílnění vyčerpaných, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Posílnění těch, kteří se cítí osvěženi, děkujeme ti.*

Uzdravitelko nemocných, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Uzdravitelko těch, kterým bylo vráceno zdraví, děkujeme ti.*

Obhájkyně provinilých, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Obhájkyně těch, kteří se dočkali spravedlnosti, děkujeme ti.*

Laskavosti nezdvořilých, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Laskavosti těch, kteří se chovají přívětivě, děkujeme ti.*

Tichá hlučných, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Tichá těch, kteří se dokázali ztišit, děkujeme ti.*

Něžná hrubých, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Něžná těch, kteří se dokázali ztišit, děkujeme ti.*

Radosti smutných, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Radosti těch, kteří se již radují, děkujeme ti.*

Pokoro pyšných, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Pokoro těch, kteří se již radují, děkujeme ti.*

Slávo ješitných, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Slávo těch, kteří ztratili samolibost a chovají se důstojně, děkujeme ti.*

Štědroto závistivých, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Štědroto těch, kteří začali jiným přát, děkujeme ti.*

Dármyně chudých, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Dármyně těch, kteří získali vše potřebné, děkujeme ti.*

Skromnosti chudých, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Skromnosti těch, kteří se naučili střídmosti, děkujeme ti.*

Dobroto zlých, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: *Dobroto těch, kteří našli vůli konat dobré skutky, děkujeme ti.*

Deset rad papeže Františka pro šťastný život

Existuje recept na štěstí? Možná že ne, ale papež zkusil shrnout desatero principů, které s jistotou mohou lidem pomoci k lepšímu životu. Zde je 10 bodů, které papež vyjmenoval ve svém prvním rozhovoru pro argentinský tisk. (časopis Viva)

1. Žij a nechej žít

„V Římě je jedno přísloví a mohli bychom si je vzít jako řídicí princip.(...) Běž vpřed a ostatní nechej dělat to stejné“.

2. Rozdávaj se druhým

„Lidé potřebují být otevření a velkorysí vůči jiným. Jak se totiž uzavrou do sebe, je tu nebezpečí, že se stanou ego-centriky. A stojaté vody se rychle promění na hnilici“.

3. Postupuj v životě pokojně

Pro vysvětlení tohoto bodu papež používá obraz z argentinského románu Ricarda Guiraldese, ve kterém se hlavní postava Don Segundo ohlíží zpět a rekapituluje svůj život.

„Říká, že v mládí byl potokem plným kamenů, který vše vláčel s sebou, jako dospělý byl prudkou řekou a v pokročilém věku plynul pomalu jako voda v jezírku.“

Papež řekl, že se mu tento poslední obraz klidné vodní plochy líbí, protože představuje „schopnost postupovat s přívětivostí a pokorou, životní pokoj. Staří lidí mají tuto moudrost, jsou pamětí lidu.“

4. Zdravý smysl pro volný čas

„Umění radosti z uměleckého díla, literatury anebo hry s dětmi se vytratilo. Konzumní způsob života nám přinesl neklid a stres, čímž lidé přišli o zdravou kulturu volného času,“ poznamenal František. Proto také vyzývá rodiče, aby si našli čas na svoje děti navzdory tvrdé práci, kterou musí denodenně odvádět. Stejně tak by se měly rodiny naučit vypínat televizi, když spolu jedí. Ta nám totiž někdy zabraňuje ve vzájemné komunikaci.

5. Neděle má být vašimi prázdninami – svátkem

Zaměstnanci by měli mít v neděli volno, protože „neděle je pro rodinu“, vzkazuje papež.

6. Najdi novátorské způsoby na vytvoření důstojných pracovních míst pro mladé lidi

„Jak nebudou mít dostatek příležitosti, skončí na drogách a budou tak náchylnější ke zločinu.“

„Nestačí dát jim jídlo. Je třeba nabídnout jednorocní kurzy na instalatéry, elektrikáře, krejčí. Důstojnost spočívá v tom, že domů přinesete chléb z vlastní práce.“

7. Respektuj a starej se o přírodu

„Degradace životního prostředí je jednou z největších výzev, které čelíme. Jedna z otázek, kterou si sami neklademe, je: Nepáchá lidstvo zločin takovým tyranským chováním se k přírodě?“

8. Přestaň být negativní

„Potřeba mluvit o druhých ve zlém naznačuje nízký stupeň sebeúcty“. To znamená „místo toho, abych vyzdvihl sebe, ponižuji druhé“. Zbavit se rychle negativních myšlenek je přitom prospěšné pro zdraví.

9. Nesnaž se obracet jiné na tvoji víru, respektuj jiná vyznání

Přesvědčení druhých je třeba respektovat. „Můžeme druhé inspirovat svědectvími, a tak budeme růst společně. Jednou z nejhorších věcí, která může být, je však náboženský proselytismus, který paralyzuje - mluvím s tebou, abych tě přesvědčil. Ne! Každá osoba ať vede dialog, zakládající se na vlastní identitě. Církev roste díky svojí přitažlivosti, ne proselytismem.“

10. Aktivně usiluj o mír

„Žijeme v době mnoha válek a volání po míru tak musí znít mimořádně hlasitě. Mír občas může vypadat, že je něčím klidným, ale není nikdy tichem: je to vždy aktivní mír.“

Zdroj: www.ilpost.it, Avvenire.it